

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Економіка

Вихід із кризи вимагає величезної концентрації зусиль влади і народу

▶ СТОР. 4

Мирна освіта

Підлітки з Луганщини у Вінниці розмовляють українською

▶ СТОР. 12

Свято наближається

Іграшки власними руками

▶ СТОР. 14

№ 243 (5993) СЕРЕДА, 17 ГРУДНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Депутати відмовляться від канікул, щоб змінити Конституцію

Потрібно якнайшвидше провести вибори до місцевих рад. До того ж їх новий склад треба формувати вже із новими повноваженнями, а народне волевиявлення проводити на основі нового виборчого законодавства. На цьому наголосила на вчорашньому брифінгу заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд. Вона нагадала, що склад місцевих рад був сформований за режиму Януковича, і він жодним чином не відображає ані потреб, ані очікувань громад.

▶ СТОР. 2

У Варшаві чекають Президента

Сьогодні розпочинається дводенний державний візит Президента України до Польщі. З главою держави до Варшави прибуває численна група урядовців та представників українського бізнесу. Державний — візит найвищої категорії і здійснюється в особливих випадках та вимагає дотримання певних правил. Так, Петро Порошенко прибуває до Варшави з дружиною. В аеропорту їх привітає польське президентське подружжя — Броніслав та Анна Коморовські. А далі — щільний графік зустрічей. Першими заплановано переговори на рівні президентів.

▶ СТОР. 5

Санкції за Крим

Рада Євросоюзу на рівні глав МЗС ухвалила рішення про розширення обмежувальних заходів, пов'язаних із незаконною анексією Криму та Севастополя. Про це йдеться у повідомленні Ради, поширеному за підсумками її засідання. Водночас про деталі ухвалених санкцій не повідомляється, оскільки вони ще мають бути узгоджені на робочому рівні. «Принципово схвалено пропозиції Високого представника ЄС з питань зовнішньої та безпекової політики Федеріки Могеріні про запровадження додаткових обмежувальних заходів ЄС у відповідь на незаконну анексію Криму та Севастополя. Технічні дискусії щодо її пропозиції тривають», — резюмували західні дипломати.

▶ СТОР. 5

У НАТО побачили зовнішню агресію через об'єктив нашого фотожурналіста

У штаб-квартирі НАТО пройшла фотовиставка «2014 — рік неоголошеної війни. Українці захищають територіальну цілісність держави». Ця мистецька акція стала спільним проектом Місії України при НАТО, газети «Голос України» та кореспондентського пункту Укрінформу у Брюсселі. Автор фотовиставки — кореспондент «Голосу України» Олександр Клименко *(на знімку вгорі)*.

▶ СТОР. 8

Фото Андрія ЛАВРЕНЮКА.

ПОДІЇ

Летовища відновили роботу

Від учора аеропорти Дніпропетровська і Харкова відновили свою роботу.

«З 16.12.2014 Міжнародний аеропорт «Харків» в повному обсязі відновив роботу по обслуговуванню пасажирів і авіарейсів у відповідності з розкладом», — йдеться в повідомленні харківського аеропорту. Також відновило роботу і летовище Дніпропетровська. Інформацію по аеропорту Запоріжжя уточнив речник прес-центру АТО Владислав Селезньов. За його словами, у запорізькому аеропорту ще тривають антитерористичні заходи. Нагадаємо, Державіаслужба закрила польоти в аеропорти Харкова, Дніпропетровська та Запоріжжя о 00:00 13 грудня з міркувань безпеки. Раніше у штабі АТО повідомляли, що перельоти до Запоріжжя, Дніпропетровська та Харкова відновлять 16 грудня.

Бюджетники — із зарплатами

Чернігівщина отримала з Києва додаткову дотацію у сумі 237,4 мільйона гривень для фінансування бюджетників. Вона повністю забезпечить учителів, медиків, працівників культури заробітком за листопад-грудень. За інформацією департаменту фінансів ОДА, простроченої заборгованості із заробітної плати в бюджетних установах станом на 1 січня 2015 року не буде, **передає наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

КОРОТКО

■ Комунальне підприємство «Черкаська служба чистоти» придбала п'ять німецьких мобільних дорожніх метеостанцій, призначених для високоточного прогнозу кількості та інтенсивності опадів, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Правоохоронцями Івано-Франківщини затримано працівника установи пенітенціарної служби, котрий за 1000 гривень винагороди хотів передати засудженому наркотики. Службовця можуть покарати позбавленням волі на термін від шести до десяти років з конфіскацією майна, **інформує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

■ Деснянський районний суд поновив на посаді в. о. директора чернігівської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Ярослава Рутара. Він був звільнений 10 жовтня, попрацювавши керівником поштовиків з 5 травня цього року. Як вважає потерпілий, звільнення відбулося під тиском, з порушенням низки формальностей. Схоже, боротьба за крісло очільника листонош на цьому не завершиться, **пише наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

Україна з початку липня експортувала 17 млн. т зернових, зокрема понад 7,3 млн. т пшениці — *Мінагрополітики*

Депутати відмовляться від канікул, щоб змінити Конституцію

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тим паче напруження, попри оновлення центральної влади, досі зберігається в суспільстві. Частково воно пов'язане із неадекватністю місцевої влади. Не менше напруження, на думку Оксани Сироїд, створює і судова реформа. Проблема не лише в корупції у цій системі. Значна частина служителів Феміди досі зберігають свою лояльність до Кремля. Виведення їх із судової влади — питання національної безпеки, наголосила заступник глави парламенту. А завершити повноцінне оновлення влади можна лише шляхом внесення змін до Конституції. «Країна не може чекати на ці зміни до осені, — сказала О. Сироїд. — Ми не маємо часу ані на конституційні асамблеї, ані на комісії поза межами парламенту. Єдиний якнайшвидший та найефективніший спосіб напрацювання змін до Основного Закону — створення тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради та підготовка законопроекту про внесення відповідних змін». Цю ініціативу підтримано на засіданні ради коаліції.

До роботи комісії, вважає парламентарій, варто залучити осіб, уповноважених Президентом, а також відомих українських конституціоналістів. О. Сироїд звернулася до представників усіх парламентських сил дійти згоди та взаєморозуміння і почати діяти. Підтримати зміни до Конституції та забезпечити злагоду в суспільстві вона закликала також Президента та Прем'єр-міністра.

«Новообраний парламент ще не показав жодних результатів і не мав нагоди втомитися, тож не має права йти на канікули, — зауважила парламентарій. — Тому звертаюся до фракцій у парламенті з пропозицією скоротити період відпочинку депутатів, а час, запланований для канікул, пропоную використати для продовження першої сесії аж до початку чергової сесії у лютому». На її думку, така ініціатива дасть змогу підготувати та розглянути законопроект про внесення змін до Основного Закону, і депутати її підтримають.

Під час брифінгу О. Сироїд звернула увагу на ще одну, хоча, можливо, і не таку відчутну проблему — ефективність діяльності апарату Верховної Ради. «Ті, хто хоч раз відвідував приміщення парламенту, мали можливість відчути застояне повітря і пил радянських традицій, — сказала вона. — Я можу сказати, що доплисти до європейського рівня парламентаризму на радянських веслах неможливо». Народний обранець пообіцяла ініціювати проведення незалежного фінансового аудиту апарату Верховної Ради. За його результатами можна буде напрацювати нові функції, структуру та сформувати новий бюджет цього органу. І, нарешті, запровадити належну електронну систему документообігу.

Надія СМІЯН.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Для нас створено спеціальний фонд допомоги Вишеградської четвірки

Заступник Голови Верховної Ради України Оксана Сироїд зустрілася з міністрами закордонних справ держав Вишеградської четвірки.

На початку зустрічі О. Сироїд поінформувала про роботу новообраного українського парламенту, який у стислі терміни сформував коаліцію та робочі органи Верховної Ради, надав згоду на призначення Прем'єр-міністра України.

«Створення проєвропейської коаліції дає змогу говорити про цілеспрямованість зусиль українського парламенту в напрямку європейської інтеграції», — зазначила вона і висловила сподівання на продовження плідної співпраці з країнами Вишеградської четвірки.

Заступник Голови Верховної Ради подякувала гостям за візит і допомогу, яку держави Вишеградської четвірки надають Україні. За її словами, це вже другий візит на рівні міністрів закордонних справ у нинішньому році.

Очільники делегації підкреслили, що підтримують цілісність і незалежність України, і заявили про готовність допомагати нашій державі. Зокрема, як прозвучало на зустрічі, створено спеціальний фонд допомоги Вишеградської четвірки Україні, який готовий, окрім інших напрямків, надати 410 стипендій українським студентам для навчання у цих європейських країнах.

Під час зустрічі гості наголосили на необхідності серйозного реформування усієї країни, зокрема, створення незалежних медіа, проведення конституційної реформи, реформування судової системи та принципів самоврядування місцевих громад. На їхнє переконання, всі реформаторські кроки мають бути прозорими і зрозумілими суспільству.

У цьому контексті О. Сироїд поінформувала про кроки, що їх здійснює влада на шляху проведення реформ, зокрема, щодо боротьби з корупцією.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку (зліва направо): міністр закордонних справ Республіки Польща Гжегож Схетина, віце-прем'єр-міністр, міністр закордонних справ та європейської інтеграції Словацької Республіки Мірослав Лайчак, міністр закордонних справ Чеської Республіки Любомир Заоралек, заступник міністра зовнішньої економіки та закордонних справ Угорщини Ласло Сабо.

Правий той, хто голосніше кричить?

Губківську сільську раду, що у Березнівському районі на Рівненщині, позбавили можливості стати фінансово самодостатньою. І це — на совісті новоявлених громадських «активістів», які неправильно інформували населення про те, що нібито державні землі сільськогосподарського призначення поблизу сіл Губків та Мочулянка збираються продати. Насправді на аукціоні мали намір продати тільки право на їх оренду. Адже сьогодні в Україні діє мораторій (заборона) на продаж земель сільськогосподарського призначення. Тобто в нашій країні не допускається продаж таких земель.

З 1 січня 2011 року всі надходження від використання земельних ресурсів поповнюють місцеві бюджети. Однак землями не всіх категорій розпоряджаються ради. Так, землями сільськогосподарського призначення за межами населених пунктів, що перебувають у державній власності, розпоряджаються Держземагентство та його територіальні підрозділи.

Відтак Головне управління Держземагентства у Рівненській області підготувало на аукціон з продажу права оренди 43 земельні ділянки сільськогосподарського призначення, які перебувають у державній власності і розміщені за межами населених пунктів уже згаданої Губківської сільської ради. Наголошую: на аукціоні, призначеному на 25 грудня, продавалися б не земельні ділянки, а право їх оренди.

Існує певна процедура підготовки документів на аукціон: розробка проекту землеустрою, нормативно-грошова оцінка (саме від неї встановлюється відсоток орендної плати). За тією само процедурою нормативно-грошову оцінку має погодити Березнівська районна рада, що вона й зробила на сесії 18 листопада цього року.

Однак деякі громадські «активісти», керуючись емоціями, а не державними інтересами та інтересами територіальних громад, налаштували людей на те, що нібито продається земля, а не право її оренди, що документація нібито не пройшла експертизу, тоді як насправді її було проведено. Невиправданий галас навколо проведення аукціону з продажу права оренди на державну землю сільськогосподарського призначення призвів до того, що 12 грудня Березнівська районна рада скасувала своє попереднє рішення про погодження нормативно-грошової оцінки. Схоже, депутати теж піддалися емоціям. Бо їхнє останнє рішення було не на користь Губківської територіальної громади. І ось чому. Стартова ціна права оренди на державні землі сільськогосподарського призначення — 61,5 тисячі гривень на рік.

На торгах вона, звичайно, зросла б. Тож уже з 1 січня 2015 року Губківська сільська рада могла отримувати чималі кошти до свого бюджету, а відтак розпоряджатися ними з користю для територіальної громади. Скажімо, кошти могли б піти на благоустрій сіл, а також на допомогу мешканцям, які брали участь в АТО і отримали поранення.

До речі, на сьогодні землі сільськогосподарського призначення, які перебувають у державній власності і які було виставлено на аукціон з продажу права їх оренди, ніким не обробляються, заростають бур'янами. Оскільки ці поліські землі малопродуктивні, сюди важко залучити інвесторів. Замість того, щоб підтримати намагання Держземагентства знайти ефективного орендаря, громадські «активісти» збурюють громаду. Вкотре спрацьовує не здоровий глузд, а принцип: правий той, хто голосніше кричить.

Тим часом аукціон проводиться саме для того, щоб землі не облогували, а оброблялися. Умова аукціону з продажу права оренди — використання земель за цільовим призначенням, тобто для товарного сільськогосподарського виробництва. З появою інвестора з'являються й переваги для місцевої громади — надходження до місцевого бюджету. Крім орендної плати, це ще й податки від господарської діяльності, створення нових робочих місць, що дуже важливо для сільської місцевості, де високий рівень безробіття. При цьому земля залишається у державній власності й за умови недотримання орендарем умов договору оренди її буде вилучено для суспільних потреб.

Тому в цьому випадку «активісти» спрацювали проти інтересів сільської громади. Адже вона могла б заробляти сама на себе (таке практикується у країнах Євросоюзу, до якого прагне й Україна) і не бути дотаційною, якою вона є нині. Незалежність територіальних громад досить актуальна у наш час, коли і Коаліційною угодою, і Програмою дій уряду передбачено децентралізацію влади та формування самодостатніх сільських громад.

Світлана БОГАТИРЧУК-КРИВКО,
начальник Головного управління Держземагентства у Рівненській області, член української делегації в Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи.

Олександр Турчинов очолив РНБО

Учора Президент України Петро Порошенко призначив Олександра Турчинова** (на знімку) **Секретарем Ради національної безпеки і оборони та представив нового очільника колективу РНБО та керівникам силових відомств. Глава держави відзначив, що перед новим Секретарем стоїть надзвичайно відповідальне завдання реалізації Мирного плану.

Серед першочергових завдань Президент також назвав розробку стратегії реформування оборонного сектору та побудову ефективної системи фінансування витрат на безпеку. «Вже сьогодні-завтра потрібно буде визначитися із оборонними та безпековими статтями бюджету. У цій ситуації ми маємо ефективно використовувати кожну копійку», — підкреслив Петро Порошенко.

Глава держави, як повідомляє його пресслужба, наголосив на необхідності стабілізації внутрішньополітичної ситуації в країні.

Петро Порошенко назвав кандидатуру Олександра Турчинова оптимальною для призначення на посаду Секретаря РНБО, такою, що найбільш відповідає вимогам сьогодення. Новопризначений Секретар РНБОУ наголосив, що для вирішення ситуації на Донбасі та подолання усіх викликів, які сьогодні постали перед Україною, необхідна консолідація зусиль усіх силових відомств і структур. «Нам потрібна ефективна координація і взаємодія у безпековому комплексі України. РНБОУ має стати центром прийняття ефективних і дієвих рішень з будь-яких викликів, які постають перед нашою державою. Переконаний, що разом ми зможемо все забезпечити», — сказав Олександр Турчинов.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про Звернення Верховної Ради України до Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації та Президента Російської Федерації щодо звільнення української льотчиці та народного депутата України восьмого скликання Надії Вікторівни Савченко

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Затвердити Звернення Верховної Ради України до Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації та Президента Російської Федерації щодо звільнення української льотчиці та народного депутата України восьмого скликання Надії Вікторівни Савченко.

2. Доручити Голові Верховної Ради України невідкладно направити текст Звернення до Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації та Президента Російської Федерації.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

**Голова
Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.**

м. Київ.
11 грудня 2014 року,
№ 30-VIII.

ЗВЕРНЕННЯ Верховної Ради України до Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації та Президента Російської Федерації

26 жовтня 2014 року на позачергових виборах до Верховної Ради України українську льотчицю Надію Вікторівну Савченко було обрано народним депутатом України за списками політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».

27 листопада 2014 року власноручно підписаний Надією Савченко текст присяги народного депутата України був публічно продемонстрований народним депутатам України, що відповідно до частини першої статті 79 Конституції України вважається складанням Надією Савченко присяги народного депутата України перед Верховною Радою України, а відповідно до частини четвертої статті 79 Конституції України текст присяги був нею власноручно підписаний. Відтак, 27 листопада 2014 року Надія Вікторівна Савченко набула повноважень народного депутата України восьмого скликання.

Верховна Рада України заявляє, що народний депутат України, член фракції політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» у Верховній Раді України восьмого скликання Надія Вікторівна Савченко позаквотно представлятиме весь український парламент у Парламентській Асамблеї Ради Європи та буде обрана членом Постійної делегації Верховної Ради України в Парламентській Асамблеї Ради Європи.

Однак вперше за історію незалежної Української держави до Верховної Ради України обрано народного депутата України, який не має можливості представляти народ України у сесійний залі українського парламенту, оскільки очевидно незаконно утримується під вартою на території іншої держави за безпідставними обвинуваченнями та з очевидним порушенням міжнародних стандартів захисту прав і свобод людини.

З огляду на набуття 27 листопада 2014 року Надією Вікторівною Савченко повноважень народного депутата України восьмого скликання, Верховна Рада України:

звертається до Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації, до Президента Російської Федерації, інших органів державної влади і посадових осіб Російської Федерації із закликом вжити всіх можливих необхідних заходів для якнайшвидшого звільнення української льотчиці та народного депутата України восьмого скликання Надії Вікторівни Савченко;

закликає до звільнення Олега Геннадійовича Сенцова, Миколи Андроновича Карпюка та інших громадян України, які внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України були захоплені у полон, незаконно перевезені на територію Російської Федерації та всупереч їх волі утримуються на території Російської Федерації;

доручає Міністерству закордонних справ України поінформувати усі національні парламенти іноземних держав, міжнародні організації та міжпарламентські асамблеї про зміст цього Звернення.

Постанова
Верховної Ради України

Про зміни в адміністративно–територіальному устрої Донецької області, зміну і встановлення меж Артемівського району Донецької області

З метою упорядкування адміністративних зв'язків між окремими населеними пунктами Донецької області, які були розірвані внаслідок проведення антитерористичної операції, створення умов для ефективного здійснення повноважень органами місцевого самоврядування адміністративно-територіальних одиниць, що знаходяться поза межами зони проведення антитерористичної операції, та забезпечення життєдіяльності у таких населених пунктах, враховуючи Положення про порядок вирішення питань адміністративно-територіального устрою Української РСР, затверджене Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 12 березня 1981 року № 1654-X, керуючись Конституцією України, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Змінити межі Артемівського району Донецької області, збільшивши територію Артемівського району на 17297 гектарів земель за рахунок передачі до його складу 8533 гектарів земель, що знаходяться у віданні Вуглегірської міської ради Єнакієвської міської ради (у тому числі території міста Вуглегірськ, селища Булавине, селища Грозне, селища Каютине, селища Красний Пахар, селища Савелівка), 8035 гектарів земель - Ольховатської селищної ради Єнакієвської міської ради (у тому числі території села Весела Долина, селища міського типу Ольховатка, селища Данилове, селища Іллінка, селища Рідкодуб, селища Кам'янка), 729 гектарів земель - Булавинської селищної ради Єнакієвської міської ради (у тому числі території селища міського типу Булавинське, селища міського типу Олександрівське, селища міського типу Оленівка, селища міського типу Прибережне), та затвердити територію Артемівського району загальною площею 185977 гектарів.

2. Кабінету Міністрів України в межах повноважень забезпечити координацію дій органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, пов'язаних із зміною і встановленням меж Артемівського району Донецької області.

3. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування.

**Голова
Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.**

м. Київ.
11 грудня 2014 року,
№ 31-VIII.

Постанова
Верховної Ради України

Про зміни в адміністративно–територіальному устрої Донецької області, зміну і встановлення меж Волноваського, Новоазовського та Тельманівського районів Донецької області

З метою упорядкування адміністративних зв'язків між окремими населеними пунктами Донецької області, які були розірвані внаслідок проведення антитерористичної операції, створення умов для ефективного здійснення повноважень органами місцевого самоврядування адміністративно-територіальних одиниць, що знаходяться поза межами зони проведення антитерористичної операції, та забезпечення життєдіяльності у таких населених пунктах, враховуючи Положення про порядок вирішення питань адміністративно-територіального устрою Української РСР, затверджене Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 12 березня 1981 року № 1654-X, керуючись Конституцією України, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Змінити межі Волноваського, Новоазовського та Тельманівського районів, збільшивши територію Волноваського району на 70124 гектари земель за рахунок передачі до його складу 17405,7 гектара земель Новоазовського району, із них: 2282,7 гектара земель, що знаходяться у віданні Виноградненської сільської ради (в тому числі території села Виноградне, села Піонерське, села Приморське), 4348,2 гектара земель - Комінтернівської сільської ради (в тому числі території села Комінтернове, села Водяне, села Заїченко), 4928,3 гектара земель - Лебединської сільської ради (в тому числі території села Лебединське, селища Калинівка, села Сопине), 4928,7 гектара земель - Павлопільської сільської ради (в тому числі території села Павлопіль, села Пищевик, села Черненко), 917,8 гектара земель - Широкинської сільської ради (в тому числі території села Широкине, села Бердянське), та 52718,3 гектара земель Тельманівського району, із них: 4705,4 гектара земель, що знаходяться у віданні Андріївської селищної ради (в тому числі території селища міського типу Андріївка, селища Бахчовик, селища Дружне, селища Обільне), 458,6 гектара земель - Мирненської селищної ради (в тому числі територію селища міського типу Мирне), 11693,4 гектара земель - Гранітненської сільської ради (в тому числі території села Гранітне, села Старомар'ївка), 13523,0 гектара земель - Новоселівської сільської ради (в тому числі території села Новоселівка, села Запорізьке, села Кам'янка, селища Маловодне, села Новоселівка Друга, села Степанівка), 11155,4 гектара земель - Старогнатівської сільської ради (в тому числі території села Старогнатівка, села Новогригорівка), 11182,5 гектара земель - Чермалицької сільської ради (в тому числі території села Чермалик, села Орловське, села Федорівка), та затвердити територію Волноваського району загальною площею 254944 гектари, Новоазовського району загальною площею 81861,2 гектара, Тельманівського району загальною площею 81292,7 гектара.

2. Кабінету Міністрів України в межах повноважень забезпечити координацію дій органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, пов'язаних із зміною і встановленням меж Волноваського району та відповідних меж Новоазовського та Тельманівського районів Донецької області.

3. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування.

**Голова
Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.**

м. Київ.
11 грудня 2014 року,
№ 32-VIII.

АКТУАЛЬНО

Подякували американцям за підтримку свободи

Керівники Комітету у закордонних справах Ганна Гопко та Комітету з питань національної безпеки і оборони Сергій Пашинський провели зустріч із делегацією Комітету у справах збройних сил Конгресу США на чолі з членом палати представників Майком Роджерсом. У заході також узяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол Сполучених Штатів Америки в Україні Джеффрі Пайєтт.

Сторони обговорили питання стосовно важливості європейської перспективи для нас та отримання плану дій щодо членства в НАТО, а також можливість вступу нашої країни до цієї організації і участі України у системі євроатлантичної безпеки. Окрім того, увага акцентувалася на питаннях енергетичної безпеки, наголошувалося на можливості науково-технічного і військово-технічного співробітництва тощо.

Українська сторона, вітаючи делегацію Комітету у справах збройних сил Конгресу Сполучених Штатів Америки, наголосила на необхідності активізації міжпарламентського діалогу між двома країнами. Представники українського парламенту розповіли про внутрішньополітичну ситуацію в Україні, зокрема, на сході та території Криму, наголошуючи на тому, що це — тимчасово окуповані території. Народні депутати України подякували американській стороні за підтримку Ukraine Freedom Support Act (Закон «Підтримка української свободи»), що зосереджується на наданні допомоги Україні проти агресії Російської Федерації.

Експертні комісії — на службі громади

У Сумах відбулися установчі збори зі створення громадських експертних комісій Сумської міської ради VI скликання. Попередні заявки про вступ до них подали 160 претендентів-сумчан. Громадські експерти працюватимуть разом із депутатським корпусом, допомагатимуть обранцям у розв'язанні нагальних проблем міської громади, окремих її членів. Загалом до восьми комісій обрано 80 претендентів. Щоправда, їх склад ще має затвердити сесія міської ради на підставі протоколу установчих зборів.

Створення громадських експертних комісій — тутешнє ноу-хау. Тож сумчани сподіваються, що ініціатива громади міста над Пслом невдовзі стане надбанням всієї України.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ПРИВІТАННЯ

Народні депутати України — члени Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України, а також працівники секретаріату комітету щиросердно вітають з днем народження заступника голови Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України **АРЕШОНКОВА Володимира Юрійовича** та зичать йому міцного здоров'я, щастя, любові та відданості рідних і друзів, наснаги в роботі, поваги колег та успіхів на шляху досягнення обраної мети.

Вихід із кризи вимагає величезної концентрації зусиль влади і народу

Нинішню соціально-економічну кризу слід оцінити як таку, аналогів якій країна досі не знала, труднощів подолання — не усвідомлювала. До необхідності величезної суспільної концентрації та мобілізації задля виходу з неї більшість із нас ставляться легковажно і, що зовсім неприпустимо, часто так само поводиться й влада, яка досі не усвідомила, що концентрація соціально-економічних, корупційних проблем разом із воєнно-політичними несе загрозу основним показникам державного суверенітету, національній безпеці, рівню та якості життя громадян України.

Літак втрачає висоту?

Отже, спад ВВП у III кварталі 2014 року порівняно з відповідним кварталом 2013-го становив 5,1%. Промислове виробництво за січень—жовтень порівняно з аналогічним періодом 2013 року скоротилося на 9,4%. Найбільше постраждали машинобудування — спад 20,9%, виробництво коксу і продуктів нафтопереробки — 17,6%, металургія — 14,4%, хімія — 14,3%. Кількість збиткових підприємств за 9 місяців поточного року — 44,2%. Прямі інвестиції за цей термін скоротилися порівняно з минулорічним майже на 50%. За січень—жовтень сформувався дефіцит зведеного платіжного балансу обсягом 8,46 млрд. доларів США.

Обсяг золотовалютних резервів за 11 місяців 2014 року зменшився на 51,2% та на початок грудня становив 9,97 млрд. доларів США. Станом на 31 жовтня 2014 року державний та гарантований державою борг України становив майже 945,33 млрд. гривень (60% від прогнозного обсягу ВВП 2014 року). Консолідований борг держави наближається вже до 100% ВВП, що напряму загрожує дефолтом.

У країні зростає соціальне напруження. На початок листопада 2014 року заборгованість із виплати заробітної плати перевищувала 2,2 млрд. гривень, що вдвічі більше минулорічного показника.

Роздрібний товарооборот за січень—жовтень 2014 року скоротився на 6,8%. На тлі майже 100% знецінення гривні це означає істотне і швидке збідніння населення. Зростання цін супроводжується значним зростанням тарифів на житлово-комунальні послуги — майже 160%.

Стрибок цін і тарифів не спричинив державну програму адресної допомоги населенню, передусім його незахищеним верствам. За січень—жовтень субсидії отримало на 20% сімей менше, ніж по них звернулося. Загальна сума призначених субсидій за 10 місяців становила 76,78 млн. гривень, що майже наполовину менше показника аналогічного періоду 2013 року. У країні — майже 460 тисяч офіційно зареєстрованих біженців зі сходу, водночас урядом не розроблено програми їх облаштування, соціальної адаптації, працевлаштування. Такі обставини тягнуть зростання соціальної напруженості, масові прояви незадоволення.

У народі поширюється метафора, що Україна перетворилася на некерований літак, який повільно втрачає висоту.

То в чому причина? Величезні сили і кошти забирає протидія військовій агресії на сході країни. Але не можна всі проблеми списувати на війну. Саме хаотичні дії влади в управлінні економікою, відсутність адекватного реагування на соціальні негаразди, нехтування діалогом із громадським суспільством, діловою експертною спільнотою і спричинили поглиблення кризи.

Велике занепокоєння в бізнес-середовищі викликає відсутність затвердженого Державного бюджету України на 2015 рік, неконтрольована девальвація національної валюти, відсутність спільної програми дій КМУ та Нацбанку зі стабілізації грошової системи. Бізнес стурбований млявим реагуванням влади на прояви корупції в країні, антипідприємницькими податковими змінами. Отже, крен літака під назвою «українська економіка» збільшується.

Перетворення не можна імітувати

Нагадаю фразу Кахи Бендукідзе, грузинського економіста, котрий нещодавно пішов із життя: «Хочу побажати тільки швидшого початку реформ. Інакше України не стане». Саме реформи мають створити нову економічну модель, яка припинить падіння та забезпечить поступове економічне зростання, покращення соціальної політики в умовах жорстких бюджетних обмежень, розширення прав та можливостей регіонів. У суспільно-політичній сфері її завдання — різке скорочення можливостей для корупції, зміни правоохоронної, судової систем, верховенство права, контроль за діяльністю держави з боку громадянського суспільства.

Здається, все просто. Однак за дев'ять місяців роботи попереднього уряду кардинальних перетворень так і не відбулося.

Усі реформаторські ініціативи КМУ містили лише формальні «покращення», а насправді вели до посилення тиску на суб'єктів господарювання, намагалися за будь-яку ціну замаскувати спроби наповнення бюджету за рахунок чесно працюючих підприємців.

Днями ухвалена парламентом Програма діяльності нового уряду також не викликала оптимізму промислової спільноти. У документі — жодних спроб знайти нові рішення, поміняти підходи економічної політики. Податковий блок не містить стимулів для розвитку бізнесу. Збільшується тиск на фізичних осіб та їхні доходи. На нашу думку, такий шлях є хибним.

Об'єднання промисловців, підприємців та роботодавців України, громадянське суспільство загалом не можуть бути осторонь, коли йдеться про розробку реформаторських, антикризових планів врятування країни. Обговорити глибину кризи, поставити деполітизований діагноз, запропонувати власні рецепти виправлення ситуації — таким вбачає УСПП завдання діалогу держави і суспільства, влади і бізнесу. У нашому середовищі сформовано власний План антикризових дій, який ми готові додати до урядового і разом втілювати в життя, усвідомлюючи особливості моменту: брак часу, критичність ситуації, необхідність жорсткого та рішучого характеру дій. Дозвольте коротко ознайомити з ним наших читачів.

Якісна зміна кадрової політики, боротьба з корупцією

Не раз доводилося висловлюватися, що формування влади за принципами партійних квот, торгівлі портфелями, кумівства має зникнути навіть не тому, що це застаріло та неетично, а тому, що воно є загрозливим с точки зору національної безпеки, збереження нашої державності. У владі мають бути люди з досвідом, знаннями, здатні мислити стратегічно та прогресивно. Вони повинні вміти не лише «гасити пожежі», а й створювати умови для розвитку, модернізації, повноцінної реалізації економічного потенціалу України. Є багато рецептів досягнути таких стандартів, запропонуємо один — максимальна прозорість та залучення громадськості до процесу добору кандидатур на посади. Керівник, окрім необхідної компетенції, повинен мати довіру, підтримку та повагу людей.

Живий організм держави та економіки, який природним шляхом намагається зростати та розвиватися, як ракова пухлина, скувала корупція. Недостатньо прийняти пакет антикорупційних законів, необхідно забезпечити їх реалізацію, відновити довіру бізнесу та населення до влади і контролюючих органів. Потребує реформування та оновлення найбільш корумпована сфера — правоохоронна та судова гілки влади. Саме незахищеність прав власника та інвестора стримує прилив інвестицій в економіку.

Переконаний, що і самі промисловці і підприємці мають стати активнішими борцями з корупцією. Нашими правилами мають стати такі: в жодному разі не давати хабарів, не миритися з фактами здирництва, активно боротися з усіма забюрократизованими та ускладненими процедурами поводження з бізнесом.

Ефективна банківська система — понад усе

Гроші — це кров економіки, і за будь-якої кризи саме банківська система має не допустити знекровлювання виробництва.

Однак замість заходів із рятування національної грошової одиниці ми спостерігали різноманітні шарахання під час вибору моделей курсоутворення Національним банком України.

Гривню відпустили у «вільне плавання», що закінчилося безпрецедентною девальвацією її майже до 100%. Для країни, де практично 60% внутрішнього ринку становлять імпортні товари, а в непродовольчій групі — навіть 70—80%, така ситуація є вкрай загрозливою.

Її наслідки — втрата платоспроможності населення, подальше «розкручування» інфляції, величезні проблеми підприємницької діяльності.

Майже припинено кредитування виробництва. Протягом 11 місяців облікова ставка НБУ зросла на 7,5 п.п. та становить нині 14,5% річних, реальна комерційна — до 30%. Цілком втрачено зв'язок між рівнем облікової ставки та рівнем вартості ресурсів комерційних банків. Саме тому промисловці вимагають, щоб НБУ спільно з урядом за участі організацій бізнесу розробив програму кредитування реального сектору економіки державними та комерційними банками за адекватної вартості кредитних ресурсів.

За даними Державної фіскальної служби, в січні—листопаді 2014 року експорт до Росії впав на 32%, а в країни СНД — на 31%. Стратегічним кроком для українського експортера в таких умовах є прискорене, навіть агресивне завоювання інших ринків, диверсифікація українського експорту. Однак замість допомоги учасники експортно-імпортних операцій отримали від НБУ «драконівські» норми у вигляді 75% обов'язкового продажу валютної виручки, 90-денного строку розрахунків за операціями з експорту/імпорту товарів, хоча значній кількості підприємств потрібно від 180 до 360 днів; великі строки виконання заявок на купівлю іноземної валюти тощо.

Усе це критично ускладнює роботу вітчизняних експортерів, примушує виробників порушувати умови зовнішньоекономічних контрактів аж до їх розірвання. За 9 місяців поточного року порівняно з минулорічним періодом експорт скоротився на 7,7%, а імпорт — на 25,4%. Переконані: ті, хто спричиняє такі економічні наслідки, мають нести найсуворішу відповідальність.

Шляхи вдосконалення фіскальної політики

Зміст пропозицій промисловців полягає в тому, що має бути змінена сама ідеологія реформування податкової системи: податки мають пропонувати і впроваджувати не фіскальні органи на чолі з Мінфіном, а Мінекономрозвитку, експерти та бізнес-спільнота. Непорушним має бути принцип стимулювання підприємництва, надання йому можливості розвиватися. Перетворення оподаткування на процес чавлення винограду, коли під пресом усе корисне йде в бюджет, а бізнесу залишається лише макуха, треба викинути з нашого життя раз і назавжди.

Для цього варто зменшити кількість податків, спростити податкову звітність, надати перевагу електронним сервісам. Настав час відмовитися від каральної моделі податкового контролю — скасувати штрафні санкції для платників податків, які без оскарження податкового повідомлення-рішення сплатили донараховані платежі; виключити з доходної частини Державного бюджету надходження від штрафів та пені; надати можливість для податкового компромісу (податкової угоди) в 2014 році, провести податкову амністію капіталів шляхом одноразового добровільного декларування з 01.01.2016 року тощо.

Промисловці наполягають на зменшенні фіскального навантаження на фонд оплати праці, модернізації податку на прибуток, реформі ПДВ. Принциповим є встановлення особистої фінансової відповідальності працівників податкових та митних органів за втрати, що їх зазнали суб'єкти підприємницької діяльності через незаконні дії або бездіяльність чиновників.

Підтримка національного товаровиробника

Україні потрібна сучасна політика національного протекціонізму. Усі держави роблять таке, тим паче в умовах кризи, і це не суперечитиме взятим Україною зобов'язанням перед СОТ та Угоді про асоціацію з ЄС.

Держава має впровадити Програму імпортозаміщення та локалізації виробництв, надати підтримку тим галузям та підприємствам, які спроможні конкурувати із закордонними виробництвами та імпортними товарами на внутрішньому ринку. Інструмент державних закупівель має працювати таким чином, щоб за умови конкурентоспроможності продукції в першу чергу забезпечувати завантаженість вітчизняних підприємств.

У нас є доволі міцні позиції в транспортному, енергетичному машинобудуванні, і саме українські заводи мають працювати для оновлення вітчизняних енергетичних систем, рухомого складу Укрзалізниці тощо.

Перед Україною стоїть величезне завдання зміцнення власної обороноздатності. Випускати озброєння, спеціальну військову продукцію здатні вітчизняні заводи, поруч з якими працюють наукові інститути та конструкторські бюро. Війську потрібні бронетранспортери, танки, броньовані позашляховики, реанімобілі, безпілотні розвідувальні літаки. Безумовно, для реалізації цих планів потрібна державна промислова політика, адресні продумані програми, стимулюючі механізми. Промисловці і підприємці є найвідданішими союзниками держави у виконані таких завдань.

Необхідно зважати на розвиток внутрішнього ринку. Зменшення достатку людей ставить виробників у вкрай складну ситуацію. Тому підтримка соціального рівня населення виконує подвійне завдання — захищає людей від бідності та розвиває внутрішній попит, платоспроможність споживачів, дає реальний шанс розвитку українській промисловості.

В умовах кризи надзвичайно зростає роль малого і середнього бізнесу. Оскільки він має більшу гнучкість, саме тут можуть знайти свою долю працівники, яких криза залишила без роботи, біженці зі сходу, люди, які шукають додаткового заробітку. Але він має бути звільнений від бюрократичних обтяжень та максимально вільний у сенсі потенціального розвитку.

Поглиблення співпраці з ЄС, імплементація Угоди про асоціацію

Нещодавно Угода про асоціацію з ЄС була ратифікована в українському парламенті, і, здавалося б, робота з поширення торгівлі, промислової кооперації мала б остаточно перейти зі сфери декларування в практичну площину. Ще в квітні УСПП запропонував уряду за допомоги об'єднань бізнесу розробити та реалізувати Національну програму адаптації української економіки до умов вільної торгівлі з ЄС. Однак її досі немає, і наслідки такого зволікання можуть бути серйозними.

Із 1 січня 2016 року Україна повинна розпочати зниження митних тарифів для європейських товарів. Відкриється внутрішній ринок, розпочнеться жорстка конкуренція за вітчизняних споживачів. Зрозуміло, до цього моменту держава повинна прийняти технічні регламенти, а українські підприємці мають впровадити європейські стандарти, провести сертифікацію продукції, щоб мати можливість конкурувати на внутрішньому та зовнішньому ринку з товарами зі Старого Світу.

Днями делегація УСПП, ТППУ, інших ділових об'єднань відвідала Брюссель, щоб від імені бізнесу обговорити з єврочиновниками можливість конкретної допомоги ЄС із проблем адаптації — створення на території України акредитованої лабораторії, що сертифікована згідно з вимогами ЄС, сучасних європейських сертифікаційних центрів, пільгову участь українських виробників, котрі збираються торгувати з Європою, у виставках та форумах, які проводяться в ЄС тощо.

Без опори на суспільство навіть геніальні реформатори нічого не зроблять

Дуже прикро, але в української влади відсутні культурні навички говорити з народом, з його особливим представником — бізнесом, радитися з ними із серйозних проблем. Ще у квітні був підписаний Меморандум між КМУ та УСПП, де сторони зобов'язались погоджувати між собою всі найважливіші питання економічної політики. Однак є десятки законів, урядових рішень, про які ділова громада дізнавалася вже тоді, коли вони були оприлюднені чи навіть прийняті. Для чиновників є звичайною справою запросити і вислухати експертів, але рішення ухвалити без урахування їхньої думки.

Без прозорого конструктивного діалогу з громадськістю, ефективного зворотного зв'язку, взаємовідповідального двостороннього партнерства з бізнесом державі не вдасться вирішити складні реформаторські завдання. Чесний діалог додасть владі інтелектуального та організаційного ресурсу, забезпечить необхідну підтримку та рекрутинг прихильників, збудує місток довіри між нею та підприємцями і населенням.

Саме тому УСПП, ТППУ, громадські організації України створюють Громадську антикризову раду — потужний орган у складі представників ділових організацій, мобілізованих для напрацювання невідкладних заходів урятування економіки від кризових наслідків, донесення їх змісту до уряду та громадського контролю за їх виконанням. Це буде ще одним кроком ділового громадського суспільства назустріч владі з метою побудувати ефективне партнерство, на його підставі — об'єднати зусилля бізнесу і влади, всього народу України для безумовного подолання величезної соціально-економічної кризи.

Анатолій КІНАХ,
президент Українського союзу промисловців і підприємців.

Самі промисловці і підприємці мають стати активнішими борцями з корупцією

Санкції за Крим

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За неофіційними даними, Федеріка Могеріні (**на знімку**), на прохання української сторони, запропонувала посилити обмеження на торгівлю європейських підприємств з кримськими контрагентами. Раніше агентство «Рейтарс» з посиланням на проект документа, винесений на обговорення міністрів, вказувало, що нові заборони стосуватимуться транспорту, телекомунікацій, енергетики, нафти, газу, розвідки і видобутку мінералів, управління європейськими фірмами туристичним бізнесом на півострові. Розроблені в ЄС пропозиції також містять заборону для громадян ЄС купувати фінансові компанії у Криму. Окрім того, після приєднання Криму Росія отримала багаті нафтові й газові ресурси в Чорному морі. «Газпром» збирався розвивати видобуток нафти і газу на півострові. Нові заплановані обмеження, швидше за все, зупинять подальший розвиток видобутку нафти та газу в Чорному морі.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Фото надане прес-службою Ради ЄС.

Примус до гарних манер

Рубль звалився у безодню. До кінця тижня, прогнозують фінансові гуру, долар може злетіти до 100 рублів, а євро — до 130.

«Чорний понеділок»

Уже два дні в Росії фінансова паніка. Рубль катастрофічно «схуднув». У понеділок російська валюта обвалилася на 10 відсотків. Курс долара становив 64,4 рубля, курс євро — 78,9 рубля. Експерти порівнюють нинішні часи з дефолтом 1998 року, коли «фінансові піраміди» уряду призвели Росію до економічного краху.

Указівкам Путіна «здешевіти» долар не підкоряється. Уряд Медведєва «завис». Кажуть, до кінця тижня в Росії може бути призначено нового главу кабінету міністрів. Не виключено, що це буде Олексій Кудрін.

Учора вранці на торгах Московської валютної біржі курс долара перевищив 66 рублів, євро — 83. Російська валюта продовжила падіння на тлі новин про здешевілу нафту — вартість бареля марки Brent уперше з липня 2009 року опустилася нижче 60 доларів. Невидимі для російського обивателя санкції матеріалізувалися в реальні загрози режиму Путіна, боляче вдарили по кишенях мільйонів громадян Росії. Хвалена нафтова стабільність розтанула, незважаючи на початок календарної зими.

Ключова ставка

У відповідь учора Банк Росії ухвалив воістину історичне рішення. Рада директорів вирішила підвищити ключову ставку одразу на 6,5 процентного пункту — до 17 відсотків. Це означає, що саме під такі відсотки Центробанк РФ видаватиме кредити комерційним банкам. Коли ставка була низька, комерційні банки купували в держави мільйони доларів, «виносили їх на вулицю» — продавали за високою ціною і заробляли мільярди, а потім сторч головою бігли з рублями в центробанк по черговий «вагон» доларів. Сьогодні Путін і його банкіри, підвищивши процентну ставку, намагаються стримати спекуляцію валютою та інфляцію рубля.

Але, не маючи грошей, комерційні банки перестануть видавати кредити населенню, грошової маси на ринку бракуватиме, люди стануть менше купувати. Чиновники вважають, що мала кількість грошей в обігу спричинить їх подорожчання, а не знецінення.

Підвищення ключової ставки стане проблемою не тільки для нових позичальників, а й для старих. За даними російського центробанку, за перше півріччя до 84 відсотків отриманих кредитів у росіян йшло на погашення старих. По суті, підвищення ставки виштовхує людей на вулиці й підриває хвалену стабільність. Уявіть, ви брали позичку 100 тисяч рублів, а віддавати треба 200 тисяч. Тим часом, зарплата в Росії видається в рублях.

Доларизація економіки

Нинішній обвал національної валюти означає перемогу Заходу в «тихій, фінансовій війні» проти Росії. Європа й США змусили росіян полюбити свої валюти більше, ніж рідний «дерев'яний рубль». Ось так без гармат і танків Путіна і його мілітаристське політбюро поставили на коліна. Закінчилася путінська ера «халяви», патріотичної бравади, коли доларовий, нафтовий дощ потоками йшов у кишені «російських патріотів». Російський експерт Андрій Кочетков наголошує, що «Центральний банк пройшов точку неповернення, компанії і населення підуть у долари». А уповноважений з прав підприємців Росії Борис Титов заявив учора, що ми свою економіку вбили, «санкції працюють, це глухий кут, далі розвитку економіки не буде».

На завершення можна сказати, що всі сили старого й нового світу об'єдналися «для священного цькування». Мета цих акцій — навчити Кремль гарних манер. Точніше, «примусити до гарних манер».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

І знову захоплення заручників

Щонайменше 126 людей стали жертвами талібів, які атакували у вівторок військову школу в Пешаварі. Більшість загиблих — діти віком від 12 до 16 років. Кількість поранених наближається до сотні, **повідомляє CNN**. «Талібан» також заявив, що тримає в полоні від 300 до 400 осіб. Відомо, що загинуло два бойовики. Представник пов'язаного із «Аль-Каїдою» екстремістського угруповання «Техрік-е-Талібан Пакистан» заявив в інтерв'ю CNN, що цей напад є помстою за вбивство «сотень безневинних жителів», які загинули під час воєнної операції в провінціях, розташованих на кордоні з Афганістаном. Коли верстався номер, чим усе закінчилося, було невідомо.

ФОТОФАКТ

Щорічний Фестиваль світла, який знаменує для латиноамериканців початок Різдвяних свят, відбувся у Коста-Риці. Головною вулицею столиці Сан-Хосе проїхали на сяючих платформах артисти в образах легендарних персонажів і танцівниці в яскравих костюмах.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Терорист був «одержимий екстремізмом»

Учора австралійці несли квіти та запалені свічки до кав'ярні в Сіднеї, де в понеділок протягом 17 годин терорист утримував понад двадцять заручників. У результаті операції з їх звільнення троє людей загинуло (в тому числі сам терорист), шестеро отримали поранення.

Психічно хворий екстреміст вчинив перший в історії Австралії джихад — саме так нині коментують чорний понеділок. **Як уже повідомляв «Голос України»**, терорист вимагав телефонної розмови з прем'єр-міністром країни Тоні Ебботтом та прапор «Ісламської держави». Під час переговорів шістьом заручникам вдалося втекти. Що стало причиною штурму і чи був він виправданий, з'ясує службове розслідування. Але, за версією поліції, штурм розпочався після того, як терорист застрелив двох заручників, **повідомляє ABC News**.

Його особу вже встановлено. Прем'єр-міністр Ебботт у зверненні до громадян заявив, що терорист — «одержимий екстремізмом», із нестабільною психікою. 49-річний іранець Мен Харон Моніс отримав політичний притулок в Австралії 1996 року, після втечі з Ірану, де його звинувачували в шахрайстві. «Злочинець був добре відомий поліції. На його рахунку багато жорстоких злочинів», — зауважив Ебботт. Його підозрювали у причетності до вбивства дружини, звинувачували в сексуальному насильстві. Він отримав 300 годин виправних робіт за надсилання листів агресивного змісту сім'ям військовиків, що загинули в Афганістані. Місяць тому Моніс оголосив себе послідовником «Ісламської держави», **повідомляє Daily Mail**. Нещодавно Австралія увійшла в коаліцію країн, які виступають проти «Ісламської держави», й одразу була оголошена останньою «ціллю для атаки». Але поліція переконана, що Моніс діяв сам.

ПЛАНЕТА

У Варшаві чекають Президента

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У канцелярії Президента РП повідомили, що Б. Коморовський представить своєму українському візаві польський пакет підтримки реформ в Україні. Варшава готова допомагати в запровадженні нової системи врядування на місцях. Інші блоки перетворень, в яких поляки пропонують надати підтримку, — створення умов для розвитку малого та середнього бізнесу, боротьба з корупцією і переведення на стандарти НАТО вітчизняних Збройних Сил. Переговори президентів завершаться підписанням Броніславом Коморовським, у присутності Президента України, закону про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

У Президентському палаці відбудеться також підписання низки міжурядових документів. Зокрема, про відкриття на україно-польському державному кордоні міжнародного пункту пропуску для автомобільного сполучення «Грушів-Будомєж», протоколів про внесення змін до угод "Про правила місцевого прикордонного руху" та «Про навчання громадян України у Європейському колегіумі в Натоліні». Окрім того, у Варшаві глава української держави зустрінеться з головою Ради міністрів РП Евою Копач, маршалками Сейму — Радославом Сікорським та Сенату — Богданом Борусевичем, а також виступить з промовою на спільному засіданні обох палат польського парламенту.

Другий день візиту пройде у Любліні, де П. Порошенко зустрінеться з керівництвом регіону, студентами та з представниками української і польської громад, а також із командуванням багатонаціональної литовсько-польсько-української бригади.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Кошти зібрано. Але рахунки ще відкриті

Днями в Литві відбулися спільні литовсько-українські благодійні концерти. Як уже повідомляв «Голос України», митці двох країн об'єдналися, щоби допомогти жертвам війни на Донбасі. Збір коштів тільки розпочато, й триватиме він до 1 липня наступного року. Але, як розповів «Голосу України» один із ініціаторів проекту Олексій Матвєєв, протягом двох концертних днів вдалося зібрати на рахунку 10 тисяч євро. Ще триває підрахунок коштів у скриньках, тож організатори очікують, що остаточна сума збільшиться ще на кілька тисяч.

Куди підуть кошти? «У нас уже є всі домовленості з виробниками протезів і клініками, де проходитимуть реабілітацію люди, що потребують протезування. Також є домовленість з литовськими військовими, які допоможуть з транспортуванням. Уже після Нового року ми звернемося до госпіталю у Дніпропетровську. Протезування і лікування відбуватиметься в Литві», — розповів Олексій Матвєєв.

Що стосується вражень від концерту, то, за словами глядачів та учасників, там було багато щирих сліз. Коли литовські виконавці співали наші пісні — плакали українці. Коли сестри Тельнюк заспівали литовською — заплакали литовці. Спільна історія, спільний біль... Коли йдеться про визвольну боротьбу, нашим народам перекладач не потрібен.

Хто не встиг переглянути в прямому ефірі концерт по «5 каналу» (а його також транслювали й по двох литовських каналах), нехай не засмучується. По-перше, концерт планує показати в записі Перший Національний. По-друге, вже навесні подібний концерт відбудеться в Україні. Як повідомили організатори, конкретні домовленості вже є.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Швейцарія приєдналася до нових санкцій ЄС проти донецьких та луганських сепаратистів, поінформував уряд цієї країни

Працівники 14–ї державної пожежно–рятувальної частини із Красилова стали безплатними донорами для військово–службовців, котрі постраждали під час проведення АТО. Десять вогнеборців прийшли до відділення переливання крові центральної райлікарні. «Кожен має визначити, який внесок у спільну справу оборони рідної країни він може зробити, можливо, кров, яку здали, врятує комусь життя», — прокоментували свої дії рятувальники. Вони вирішили й надалі здавати кров для поранених, *інформує наш власкор Ірина КОЗАК*

Як далі розвиватимуться події?

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Антон Геращенко, секретар Комітету ВР з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності:

— Вигідний мир — це коли Росія закінчить підтримувати терористів, а Україна опанує всю свою територію і захистить кордони. На жаль, не вийшло зробити день тиші. Я знаю, що Росія не може проконтролювати всі свої банди. Вони поволі наводять спокій на тих територіях, але там дуже багато психічно хворих бандитів. Тож, коли йдеться про перемовини, такі люди кажуть: ми не розуміємо, навіщо нам це потрібно, наші хлопці хочуть іти в бій. Але мир буде обов'язково, і ми переможемо.

На Донбасі можливий заморожений конфлікт. Або Володимир Путін під тиском світової спільноти припинить підтримувати терористів. Це залежить від ступеня тиску. Україні треба зміцнювати зв'язки з усіма міжнародними партнерами, насамперед із США, Євросоюзом, Канадою, Австралією, Японією для того, щоб ще більше впливати на Росію санкціями. Якщо там станеться колапс економіки, російські громадяни почнуть питати, навіщо це все було робити.

Ми потребуємо озброєння із Заходу, бо самі не можемо все виробляти. Зброю середньої складності розробляють три роки, а високої — п'ять-сім. А от танки та бронетехніку можемо виробляти самі. Ганьба, коли керівництво компанії «Укробороненкспорт» закупкує незрозумілі броньовані машини виробництва 60—70-х років.

Дмитро Тимчук, член Комітету ВР з питань національної безпеки і оборони:

— Ми констатуємо різке зменшення кількості обстрілів, але водночас російські терористичні війська проводять перегрупування своїх сил. Також триває процес створення так званої армії Новоросії. Далеко не всі керівники бандформувань хочуть іти під централізоване військове командування. Але все-таки цей процес триває. Це означає, що ці території за допомогою Росії дуже активно готуються до подальшого збройного протистояння.

До березня-квітня можливі два сценарії розвитку ситуації на Донбасі. Перший: зменшення напруженості не тому, що Москва і терористи готові йти мирним шляхом. Це, як на мене, виключено. Для них важливо заморозити конфлікт. І навіть не тому, що взимку важче вести бойові дії, а тому, що це потрібно Москві, яка вже відчуває наслідки економічних санкцій. В Європі вже певні країни, на кшталт Італії, заявляють: ми готові продовжувати або посилювати санкції. Нині, коли санкції вдарили по економіці, для Володимира Путіна принципово важливо створити подобу якогось мирного діалогу, щоб їх пом'якшити. Тому для нього зима буде чудовим моментом заморозити цей конфлікт.

Для Путіна, «ЛНР» та «ДНР» важливо утворити квазідержавні формування. Так звану армію Новоросії. Вони вже вирішили, що буде дев'ять бригад плюс одна танкова і одна артилерійська. Росіяни роблять дуже багато для створення органів військового управління на Донбасі. Для них дуже важливо вирішувати соціальні питання. Градус напруги зростає, і вже чути голоси незадоволення. Завтра може виникнути бунт у масштабах Донбасу проти терористів. Це теж потрібно вирішувати, але не в умовах збройного протистояння. Тому нині час працює на них, а не на нас. Скептично ставлюся до того, що санкції зможуть зупинити Росію.

Семен Семенченко, перший заступник голови Комітету ВР з питань національної безпеки і оборони:

— Найближчим часом, думаю, робота профільного парламентського Комітету з питань національної безпеки і оборони зміниться. Ми плануємо створювати багато слідчих комісій, активно працювати на місцях, залучати до цього народ і громадських активістів. Також посилимо тиск на прокуратуру і органи слідства, якщо вони слабо реагуватимуть на факти корупції і загрози небезпеки. Мінятимемо керівництво цих органів, братимемо все під свій контроль. Треба працювати нині на рівні комісарів французької революції, які від парламенту брали на себе відповідальність за певну ділянку роботи на місцях, а потім налагоджували там роботу відповідних органів. Так працюватимуть ті, хто готовий брати на себе відповідальність, у кого є воля до дій.

Як далі розвиватимуться події на Донбасі, спрогнозувати поки що важко. Все залежить від того, чия лінія переможе. Якщо переможуть люди, не готові миритися з національним приниженням і ладні битися за свою Батьківщину, то ми свої території швидко можемо визволити. Особливо тепер, коли в Російській Федерації пішли процеси розвалу і падають ціни на нафту. Це можливість для нас, аби обстояти свою незалежність. Якщо переможе інша лінія, то матимемо 258-й «день тиші» і далі вмиратимуть люди. У нас є сили для перемоги. Потрібні лише воля та опора на патріотів.

Ми — сильніші, бо обстоюємо свою територію

Ситуація на Донбасі продовжує залишатися вкрай напруженою. Попри оголошений «день тиші», терористичні угруповання Донбасу не припиняють обстрілювати позиції українських військових. Зокрема, постріли лунали в Донецькому аеропорту та в районах населених пунктів Фрунзе, Чернухіне, Орлово-Іванівка, Щастя, Піски. Про нинішню ситуацію та її подальший розвиток у Донецькій та Луганській областях, а також про те, чи зупинять санкції Росію, розповіли під час прес-конференції представники Міністерства оборони, Генерального штабу, експерти.

За словами представника Генштабу Збройних сил України, генерал-майора Олександра Размазніна, ситуація на Донбасі справді складна. У «день тиші» обстріли лунали в деяких місцях, але потужність їх значно відрізнялась. Раніше постріли велися по наших позиціях із артилерійських систем, а тепер — із гранатометів, стрілецької зброї. Крім того, з трьох точок Херсонської області Росія вивела свої війська до Криму. Але поки що наші підрозділи на ці місця не стали, бо є певні труднощі. Водночас, розповів він, з боку Росії через український кордон продовжують заходити гуманітарні конвої, які доправляють найманців, озброєння і пальне. Зокрема, днями заїхало 40 машин з боєзапасами для артилерійських систем та дві — з особовим складом. О. Размазнін зазначив: обсяги військової техніки, яку перегнала Росія на територію України, перевищують кількість танків, артилерійських систем, що були на наших складах.

Крім того, зазначив представник Генштабу ЗСУ, нині Росія робить все, щоб усі незаконні угруповання перейшли під егіду кадрових військ. Але є керівники формувань, які нікому не підпорядковуються. Центр, що керує діями бойовиків, збройними силами Росії, іншими силовими структурами, знаходиться в апараті Президента Росії.

Також О. Размазнін підкреслив, що Україна потребує допомоги в озброєнні із Заходу. Але для нас головне — модернізація нашої техніки, якої в країні достатньо. Зокрема, знімаються з консервації танки Т-72 та Т-80 і модернізуються. «Піхотним батальйонам ми надаємо техніку і озброєння, у тому числі танки, артилерійські системи тощо. Нині їх виводимо на відновлення боєздатності», — сказав він.

За його словами, про військову допомогу від НАТО не йдеться. Адже для цього повинно бути загальне рішення країн Альянсу. Втім генерал-майор нагадав, що Канада має надати 30 тисяч комплектів зимової військової форми.

«За час воєнних дій ми поліпшили стан військової техніки, озброєння, навчилися готувати техніку для застосування. Також відбувається постійна ротація наших військ. Ми виводимо підрозділи на відновлення боєздатності. А мобілізація буде проведена для створення резервних підрозділів», — розповів представник Генштабу.

Олександр Размазнін переконаний: у цій війні Україна обов'язково переможе. Все буде добре, якщо підемо політичним, економічним і військовим шляхом, а також інформаційним. Велику надію покладатимуть на Міністерство інформаційної політики. «Росія навчила нас того, чого не могли навчити багато віків інші структури та керівники країн. Вона зробила нас державниками, людьми, які поважають свою країну, мову і народ. Росія пішла по принципу: нас бити, і щоб ми її поважали. Так не буде. Ми — морально сильніші, бо воюємо на своїй території», — підкреслив він.

Генерал-майор не виключає: події, які відбуваються на Сході України, можуть перекинутися на територію Росії. Адже люди, котрі тримають у руках зброю, потім від неї дуже погано відмовляються.

У свою чергу, радник міністра оборони України Ганна Коваленко розповіла, що наша країна співпрацює з державами Північної Європи, Прибалтики, які підтримують громадські ініціативи зі створення новітніх технологій і залучення виробництва до розробок спеціального значення. Також налагоджено діалог з медіа працівниками.

А ще на різних рівнях відбувається співпраця із західними країнами. Зокрема, є низка розробок, котрі заплановано втілити в життя найближчим часом українськими науковими разом з фондами із Норвегії, Швеції, Хорватії. Це новітні технології, які можуть використовуватися в мирний та військовий час. Крім того, представники НАТО проводять лекції в українських військових університетах, спілкуються з курсантами. Цей процес почався давно, але тепер набув активнішої фази.

ЦИФРА

На території України перебувають від 6 до 10 тисяч російських військовослужбовців. Номери їхніх частин відомі. Зокрема, сім батальйонних тактичних груп, одна ротна тактична група, зведений загін, у тому числі окрема рота Кантемирівської танкової дивізії, частини спецпризначення, підрозділи внутрішніх військ, спецназ Росії. Загалом з незаконно збройними формуваннями на території Донецької та Луганської областей перебувають 32 тисячі 685 осіб. Крім того, на кордонах з Україною з боку Росії стоять понад 40 батальйонних тактичних груп, 4 ротні тактичні групи, велике угруповання авіації. Загалом на нашому кордоні з боку РФ перебувають понад 50 тисяч російських військових.

Співдиректор програм зовнішньої політики і міжнародної безпеки Центру Разумкова Михайло Пашков прогнозує: позиція керівництва Росії щодо України навряд чи зміниться в найближчі роки. «Особливих трансформацій навряд чи можна очікувати. Буде черговий переговорний процес у форматі Росія—Україна—ОБСЄ. Складно говорити, що переговори у тристоронньому форматі принесуть якісь результати. Але це не єдиний формат. Женевський формат потрібно також враховувати. Ключові документи РФ показують, що цілі і завдання залишилися ті самі. Тому не варто очікувати кардинальних змін у політиці Росії по відношенню до України», — сказав він.

За його словами, згідно з нещодавнім експертним опитуванням, більшість фахівців, з одного боку, не виключають замороженого конфлікту, а з другого, — подальшої експансії.

Щодо зовнішньої допомоги, підкреслив експерт, вона буде ефективна лише тоді, коли запустять реформи у правоохоронній, судовій і економічній галузях та проведуть ефективну боротьбу з корупцією.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Російський солдате, кидай рушницю, йди додому!

«Хоча б яку високу мету ставили як привід терористи… — їхня діяльність завжди злочинна, завжди руйнівна, відкидає людство до часів беззаконня й хаосу…» Ці рядки великого російського вченого, дисидента, правозахисника Андрія Сахарова, у пам'ять про якого минулими вихідними відбулися пікети в багатьох містах Росії, актуальні як ніколи. Особливо для північного сусіди, де вже не діють ні закони держави, ні правила цивілізованого світу, ні людська логіка. Історичні мародери усе ще сподіваються, що воєнні злочини російської армії (якої досі начебто немає в Україні) зійдуть з рук Кремлю. Але скоро почне діяти «закон бумеранга»: той, хто посіяв горе і свавілля, сам же їх і пожне. Та й у серці жевріє надія на «зрадників путінської нації», які не проміняли свою честь й істину на диван і «русский мир». «Жить не по лжи», «Россияне, заберите своих детей с войны!», «Разбей телевизор, включи мозги», «Свободы нам всем, трусливым и всепрощающим» — апелюють вони до своїх земляків. І насамперед — до жінок, які часто й не відають, що їхні діти та чоловіки — збирачі чужих земель кров'ю і сльозами — перетворюються на «вантаж-200». В ім'я агресивних планів Москви, яку за духовною кризою накриває небачений економічний крах. Днями російський блогер Влад Юсупов для однодумців написав: «У найближчі тижні нам буде нелегко… Ми і є — справжні патріоти. Хоч як це банально звучить, але від вас залежатиме багато чого вже дуже скоро. Збережіть у собі світло й сили, незважаючи на все те, що нас чекає попереду».

Анатолій БОЛТИХОВ (Волгоград, активіст):

— Мені очевидно: йде неприкрита неофіційна війна Кремля проти України. «Повсталі» шахтарі Донбасу знають магазин «УСЕ ПО 10 ГРИВЕНЬ», де танки і гради дають даром на розпродажі, а гвинтівки (наприклад, KSVK 12.7) просто роздають на прохідній, щоб у вибої під час обіду гірники не нудьгували. І, здавалося б, при чому тут Путін? Але факт залишається фактом.

Новітня гвинтівка KSVK 12.7 — РОСІЙСЬКА великокаліберна снайперська гвинтівка Ковровська, створена на базі гвинтівки СВН-98 (снайперська гвинтівка Негруленка) на заводі імені Дегтярьова, головному промисловому підприємстві міста Коврова. Вона призначена для ураження не броньованої та легкої броньованої техніки й устаткування супротивника на відстані до 1000 метрів, а також живої сили супротивника на відстані до 1500 метрів. Вона на озброєнні є ТІЛЬКИ у Російської Федерації.

Путін сховав свою родину на Заході, а сам маневрував півроку військами уздовж кордону, потім заслав їх в Україну, і одночасно обіцяв «схвильованому» Заходу розвал економіки при 80 доларах за барель. А тепер, наприкінці року, Путін сидить перед розбитим коритом. Якщо він не ідіот, котрий переймається ядерним шантажем, програв усе, то хто він? І його ж друзі зацікавлені сховати його якнайшвидше й найефективніше, з метою власної безпеки.

Кремлівський карлик почав із захоплення території сусідньої держави і затим зачищення незгодних у Росії. 2014 рік завершується актами агресії проти… власних громадян. Особливо страждають беззахисні старики, ветерани та інваліди. Усе, на мою думку, закономірно, просто «російська весна» в Україні, спланована в кремлівських кабінетах, плавно перетекла в «російську осінь» і «російську зиму». Але вже в Росії.

Леонід МУРЗАЄВ (Перм, робітник заводу):

— Росіяни, ви всі кричите, що потрібна війна з Україною! Та не дай Боже! Мало сліз матерів і сивини батьків? Мало цинку на кладовищах? Та поламаних душ тих, хто стріляв у людей? Ви просто не уявляєте, як по п'яні їде дах! Як серед ночі прокидаєшся від того, що патрон у патроннику перекосило, а ти замок рушниці пересмикнути не можеш! Подушка не дає. І дружина тебе за плече трясе. Як знову хлопці сняться і з того світу привіт передають. Ви цього хочете? Так, напевно, на дивані, дивлячись новини, усі «за», але ви так і залишитеся сидіти на задниці, а пацани підуть помирати… І перед офіцерами стоятиме дилема: їм віддати наказ УБИВАТИ собі подібних, які на нас навіть не напали й нікого не вбили, або прислухатися до голосу совісті? Дуже важко зробити постріл у людину, повірте, я знаю, про що кажу. Я це зробив, і, на жаль, не раз. Так, за наказом, в армії, головою розумію, душею — ні. Хлопці, хто цього прагне, повірте — там СТРАШНО, ТАМ НЕМАЄ КНОПКИ F6, ТАМ УБИВАЮТЬ І КАЛІЧАТЬ ПО-СПРАВЖНЬОМУ, НАЗАВЖДИ!!! Можете називати мене боягузом чи ким завгодно, але АК-74 я досі швидше за багатьох з вас переберу, та й чергами по два валитиму! А не як у кіно півріжка в небо. Але тільки в тому разі, якщо буде реальна загроза!

Я ненавиджу війну. А між братами — тим паче. По матері ми Д'яченко, тобто — українці. Дід сам жартував: «хохли». Він пройшов усю війну. Вижив. В Україні десь живе моя рідня, хотілося б довідатися. Але, мабуть, це доведеться робити не скоро… Я не можу повірити досі, що між кровними братами йде війна. Жахлива війна! Але, на жаль, я її відвернути не можу! Вибачте, брати. Я усе віддав би, щоб ми завтра прокинулися у мирі! Нехай буде проклятий той, хто нас посварив!

Борис ЯКОВЛЄВ (Дно, Псковська область, блогер):

— Нині в Росії дуже популярне все народне, луб'яне, як Надя Бабкіна ... добре, співайте. Але про пісню «Дубинушка» не забувайте. Ухнемо.

Ось днями сиджу з величезною голкою в руках і зашиваю черевики! Я не бомж, я співробітник бюджетної організації в найбагатшій країні! На джинси не можу виділити! Не нию ... але стілець з-під Путіна хочеться вибити.

Випадково, перемотуючи ТБ-канали, побачив, як Путлер звітує перед кимось (уряд, напевно), читаючи з папірця, або просто бреше глядачам зомбоящика, у черговий раз вішаючи локшину на вуха. Але ось що мене насмішило — читати він став виразно, з почуттям, з розстановкою, так би мовити. Ну прямо як Катя Андреева в новинах першого. Як сказав би Станіславський — не вірю! Все-таки посада завгоспа в Дрезденському БК, під час роботи шпигуном у Німеччині, була найоптимальніша для цього клієнта! Хочеться всю вату зібрати — витягти їх з Берліна, Гельсінкі, Москви, Пітера, оселити в російських занедбаних полях, обнести колючим дротом і патріотично помолитися!

«А раптом гірше буде?» — це улюблена фраза сучасного росіянина, котрий підтримує Путіна… «Хто, якщо не він? А раптом з іншим ще гірше стане?!». Отож, дорогі мої кретини, дивлячись на сьогоднішню Росію і процеси, що в ній відбуваються, я, не будучи ні Вангою, ні екстрасенсом, можу передбачити етапи того, як буде гірше:

1. Тотальне зубожіння населення.
2. Голод.
3. Розвал Росії.
4. Громадянська війна.
5. Ядерна війна.

І всі ці чудові речі чекають на нас у недалекому майбутньому саме з тим і саме через того, кого росіяни, тупиці мої дорогі, вихваляють Путіна вже 15 років! Саме він до цих чудес і приведе!

Ось десь розбився черговий вертоліт… Можу сказати, що й далі все падатиме, тонутиме, вибухатиме, горітиме ... усе зношене ... літає металобрухт, плаває металобрухт… підійшли до рубікону — далі буде тільки гірше!!! Помолимось на генія в Кремлі, на стратега, на суперекономіста, на Наполеона…

Українці, брати, штовхайте ідею, щоб усім росіянам, котрі бажають виїхати із мороку, давали громадянство України!

Коли я гуляв нічним Києвом, з нахабною, сільською, псковською мордою — жодна! — за всю ніч — жодна людина не пристала ні на вулиці, ні в кафе, ні на Майдані, ні біля колони, де сиділо багато людей... Україна, Київ, Сорочинці, Світловодськ, Кременчук — я люблю вас!!! Ви переможете!!!

А ми допоможемо, доки вистачить сил…

Руслан ТІМУРШИН (Іжевськ, співголова Удмуртського відділення партії РПР-ПАРНАС):

— Те, що відбувається в Україні, з мізками росіян справді страшно. Незрозуміла, неадекватна агресія Росії щодо сусідньої держави, тотальна неправда в російських ЗМІ й ошукування населення зробили ворогами колись два братні народи. На щастя, залишилися ще росіяни, які вміють аналізувати, не дозволили себе зазомбувати. Стежив за подіями в Україні від самого початку Майдану й був радий, що український народ не дав зробити із себе бидло й дурнів. Що зміг постояти за себе й за свою волю. Користуючись нагодою, приношу свої щирі співчуття рідним і близьким Небесної Сотні.

Що буде далі, важко передбачити, тому що рішення Путіна вже не піддаються жодній логіці. Але закінчення воєнних дій з його боку чекати не варто. Він триматиметься до кінця, або народ, ним же самим обдурений, м'яко кажучи, його не зрозуміє. Він чудово усвідомлює, що із Кремля в нього два виходи: уперед ногами або в кайданках. І здати Донбас для нього означає підписати собі вирок. Україні залишається сподіватися тільки на світове співтовариство, яке чомусь поки що обмежується тільки «вираженням заклопотаності».

Що ж стосується ставлення моїх близьких до моєї проукраїнської позиції, то ким я тільки не був: і бандерівцем, і фашистом, і зрадником, й ідіотом. Але час покаже, хто з нас ким був. Хочу побажати українському народу витримати всі випробування, що випали на його долю, і обстояти свою свободу. А росіянам нарешті вимкнути телевізори, увімкнути мізки й стати нормальними повноцінними громадянами нової вільної Росії.

Леонід ЛОБАНОВ (Томськ, безробітний):

— Росія — субмарина, яка потопає після аварії в безодні, корпус поки що витримує тиск, хоча і тріщить немилосердно, але рано чи пізно зімнеться, як газетний аркуш. У цього образу варіантів немає жодних! У моєму селі вже можна знімати фільм про війну. Усюди руїни, як після бомбування, по-варварськи розбирають капітальні споруди, усе виробництво зупинено, влада взагалі не переймається життям співгромадян. Повальне безробіття, зубожіння і озлобленість!

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

З ПОШТИ

Стійкості вам і міцності духу!

Доброго дня, газета «Голос України»! Хочу поділитися з вами своїм зовсім новим віршем, написаним в Орловському обласному суді. Цей суд визнав екстремістським мій вірш «Украинским патриотам». Отож мої твори почали тепер офіційно забороняти в нашій «демократичній Росії». Стійкості вам і міцності духу, українці!

Украине

Вот они — «белы и пушисты».
Орут: «Айда на Киев, рать!»
Хотят российские фашисты
Тебя на клочья разодрать.

Звериным клацают оскалом.
Их изнутри сжирает злость.
Кровавым этим всем шакалам
Твій вільний дух —
как в горле кость.

Ты «незалежністю» богата.
Твои все помыслы чисты.
Объятия «Большого брата»
С достоинством отвергла ты.

Твоя им ненавистна мова.
Рабой ты не далась Кремлю.
Ты снова защищать готова
Свободы путь и честь свою.

Будь непреклонна и едина,
Героев нации люби.
Мужайся, рідна Україно!
Хай допоможе Бог тобі!

(20 листопада 2014 року, Орловський обласний суд.)

Ганьба російським імперіалістам! Слава Україні!

З повагою, Олександр БИВШЕВ.

Орловська область, сел. Кроми.

P. S. Після хамської статті в № 45 (від 12 листопада 2014 року) «Литературной газеты», де на мене вилили усілякі помиї й пішли на відверту підробку, до цього ганебного цькування приєдналася обласна комуністична газета «Орловская искра», скановану статтю з якої я вам на всяк випадок надсилаю прикріпленим файлом.

«Стихотворение «Украинским патриотам» поэт опубликовал 1 марта на своих страницах в соцсетях. В середине мая за это против него возбудили дело по части 1 статьи 282 УК (возбуждение ненависти либо вражды), предусматривающей до четырех лет колонии.

19 июня против Александра Бывшева открыли еще одно дело по части 1 статьи 282. Оно было заведено за публикацию 15 апреля стихотворения «Украинские повстанцы». Его автор также поместил в соцсетях. Тогда же, 19 июня, у него прошел обыск, в ходе которого были изъяты ноутбук и электронные носители данных».

Життя у смуток одягнулось...

Знебарвились, змарніли
кольори,
Наче життя у смуток
одягнулось,
Печаль та біль...
В обличчях матерів
Надія є: сини ще
повернуться!

Крізь сльози вам
не видно полонин,
Тому що на землі
панує ворожнеча,
Ти повернись до матері
живим,
Впади у ноги, кинься їй
на плечі...

Ірина СЕННІКОВА, студентка І курсу медичного університету.

Макіївка Донецької області.

Воїни добра

У зоні АТО нам щастить на зустріч з волонтерами. Вони, по суті, з перших днів виконують тут місію доброго і безвідмовного Святого Миколая: щедрі подарунки — від безпілотників, оптики і тепловізорів до харчів і шкарпеток — не просто зміцнюють дух наших воїнів, а часто рятують їх від, здавалось би, неминучої погибелі. Про героїзм цих відчайдухів написано вже багато: міністр оборони Степан Полторак недарма пропонує надавати волонтерам статус учасників антитерористичної операції.

Ми хочемо розповісти про тих, з ким безпосередньо контактували в гарячих точках Донбасу. Це — не кабінетні інтерв'ю і не парадні нариси про бійців гуманітарного фронту, а просто спостереження з окопів за буденною роботою, як називають їх солдати, воїнів добра, переказ наших розмов іноді за чаєм, іноді в перервах між артилерійськими ударами, а часом і під обстрілом.

Бійці 26-ї бригади постійно відчувають «любов з Бердичева».

Перша розповідь — про бердичівське відділення «Крил Фенікса»

«Возимо все, що треба землякам. Інколи навіть більше»

На базі 26-ї артилерійської бригади вони з'явилися зранку. Якось дуже стрімко з-за високого земляного насипу вигулькнули два буси. Так, наче справді спустилися на крилах, а не буцалися колесами об вибоїсту дорогу.

Вадим Фефелов — відповідальний не тільки за висадку саджанців, а й за «тепло» зимової кампанії.

Пробний шолом не пройшов випробування. Таку партію на фронт не привезуть.

«Нічого собі, — читаю напис на одній з машин, — шикарно живуть артилеристи. «Доставка свіжих овочів і фруктів» просто до окопів...».

«Наші хлопці приїхали, волонтери з Бердичева, — пояснює «днювальний» Олександр «Американ», — добре зігріємося, доки розвантажимо...».

Виростають цілі купи добра: ящики, бідони, коробки, тюки, мішки... «А це вам торти і кекси від бердичівських жінок, — волонтери обережно подають довжелезні упаковки з солодощами, — після солодкого краще воюється. А це, щоб було чим воювати...». Асортимент привезених «дарів полів і садів», здається, невичерпний: усе, що потрібно воїнам, і навіть більше: дітлахи з Бердичева передали зворушливі обереги — засушені ароматні трави у барвистих торбинках, стилізованих під ляльок. Хоча, судячи з реакції бійців, це для них один з найнеобхідніших предметів: вдихають запах зілля і світлішають обличчя: «Запах дому. Миру. Сім'ї... Молодці, дітки...».

Знайомимося з приїжджими, хоча такими себе не вважають. «Це ви тут гості, — сміються. — А ми свої, майже приписані до бригади. Ви гадаєте, ми привезли вантаж і поїхали? Е, ні. Ми тут ще кілька днів з хлопцями на передовій «порозважаємося». На блокпости поїдемо, всі точки перевіримо...». «Ми взагалі найвідчайдушніші», — запевняє нас чоловік у шапці Діда Мороза. «І найскромніші», — перебиває його найсерйозніший із новоприбулих.

Увечері дискусійне питання, хто тут гість, вичерпується консенсусом. «Нормальним журналістам» також не відмовляють у статусі «своїх». Щоправда, Клименкова робоча апаратура викликає помітний інтерес, і навіть заздрість. «Може, «віджмемо» у нього камери», — жартівливо пропонує друзям власник дідоморозівської «папахи» Вадим Фефелов. Він узагалі веселий хлопець. Теревенить безперестанку, але наступного ранку, до речі, проявляється зовсім іншим характером. Зосереджений і серйозний, збирається в один із найнебезпечніших тут маршрутів. Командир його бере, а нам з Кли-

У НАТО побачили зовнішню агресію

через об'єктив нашого фотожурналіста

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Представлені світлини — це творчий підсумок відряджень фоторепортера «Голосу України» Олександра Клименка на схід України, який перетворився на зону бойових дій через розв'язану Росією війну. «Герої — солдати і добровольці — захищають державу від російських загарбників. На війні тривають бої, переслідує смерть, але це лише загартовує дух героїв на сторожі рідної землі. Саме це я намагався показати у своїх світлинах», — розповів фотожурналіст.

Під час відрядження до Брюсселя Товариство українців Бельгії та громадська організація «Міст Україна—ЄС» запросили Олександра взяти участь у новому проекті, який отримав назву «Поговорімо!». Учасники творчого вечора побачили добірку найбільш вражаючих світлин Олександра Клименка, відзнятих під час подій на Майдані та на Донбасі.

Фотографії та розповіді фотокореспондента продемонстрували реалії життя в зоні бойових дій, в умовах неоголошеної війни Росії проти України.

«Обличчя молодих солдатів, покинуті будинки, розруха і страждання, які приносить війна, химерне поєднання мальовничої української природи та військової техніки. Ці образи незвичні та шокуючі для України, країни, яка вперше з моменту здобуття незалежності опинилася в умовах жахаючої зовнішньої агресії», — поділилися враженнями українці у Бельгії.

Зустріч у Місії України при НАТО з українськими активістами.

Андрій ЛАВРЕНЮК,
власний кореспондент Укрінформу у Бельгії, спеціально для «Голосу України».

Брюссель.

Фото автора.

менком — категоричне «Ні!», хоча ми весь час поводилися дуже поважно...

«Найсерйознішого» Сергія Варакіна друзі називають «політруком». «Політрук сказав», «політрук зробив»... Помітивши мій подив, пояснюють: «А він у нас не просто правильний, він дуже правильний. Не п'є, не курить, багато знає, любить дисципліну. Хіба не політрук?».

Олександр Єрмошин розповідає нам історію, як сам став волонтером і друзів «підсадив на цей азарт». «Скажу вам чесно, колись я «відкосив» від армії. Не захотів служити і не пішов. А коли в Крим зайшли «зелені чоловічки», мене прорвало. Хотів потрапити туди — відмовили і не взяли. Ви не повірите, колись платили, щоб не забрали в армію, а зараз натякнули, що добровольство коштує... грошей. Хіба не гидко?».

Ось і Сашкові стало гидко. І вирішив він захищати Батьківщину волонтерством. Також потрібні кошти, але на добру справу, а не в чиюсь кишеню. Свою роботу Олександр почав у березні — якраз «на свято Клари Цеткін». Відтоді разом із друзями і братом (нині брат — боєць батальйону «Азов») де тільки побували! І на кордоні з поцупленим Росією півостровом, і на Донбасі. Згодом стали підрозділом (бердичівським відділенням) «Крил Фенікса» — однієї з найбільших волонтерських організацій.

Фах у Єрмошина незвичний — інженер гідравлічних та пневматичних систем у медичній кібернетиці. Відразу й не вимовиш. «Я й сам втомився від назви, — жартує Сашко, — тому перейшов у таксисти. Так обставини склалися...».

«І що ви «таксуєте» в зону АТО? Яка специфіка вашої групи?».

«Веземо все, що треба нашим землякам (волонтери з Бердичева опікуються 26-ю і 30-ю бригадами. — Авт.), — пояснює Єрмошин. — Спасибі, люди розуміють, що підтримка армії — не одноразова пожертва, а процес. Навіть старенькі, одержавши свої «шикарні» пенсії, несуть нам цукор, чай, крупу або домашню консервацію. Ще й вибачаються, що мало...».

У результаті «мало» не буває. Ми самі бачили, що принесли лише за раз на крилах тамтешнього «Фенікса». Два дні розвозили по всіх позиціях бригади. Звісно, не лише банки з домашніми закрутками, а й речі багато серйозніші.

«Це ще нічого, — скромно кажуть хлопці.

Олексій Перевертень і Олександр Єрмошин для артилеристів не гості, а побратими.

— Одного разу навіть транспортний літак задіяли для «овочів і фруктів», і семитонником привозили, а інколи й двома.

Їм не завжди щастить у цих небезпечних поїздках. Кілька разів побували в оточенні, розбивали свої машини, а одного разу взагалі трапилася «весела» історія. Хоча це тепер смішно, а тоді...

«Нас підвів навігатор, — згадують Єрмошин із Фефеловим. — Було це неподалік Донецька. Ми вже, хвалити Бога, розвантажилися і зібралися їхати додому. Дощ, бус наш забуксував, потім зачепився за якусь каменюку і відірвався бампер, зрозуміло, із житомирськими номерами. Ми кинули його в порожній кузов. Туди ж поставили і замазюкані болотом білі кросівки. Поїхали. Дивимося на навігатор — курс правильний. Попереду — блокпост. Під'їжджаємо ближче і, мамочко рідна!, деенерівський «прапор» висить. Повертати під носом сепаратистів назад — нам кінець, їхати вперед —начебто також. Що робити — їдемо просто на них. «Хто такі?» — далі довга тирада, яка для журналістки (уклін у мій бік) не перекладається. Самозахист вмикається автоматично, ми самі не підозрювали в собі такий акторський талант. «Злий господар, собака, послав нас садити саджанці. Змокли, ще й машину побили...». Про саджанці, звісно, ми даремно зморозили: середина липня, яка там посадка. Але на блокпосту стояли не агрономи. Повірили, ще й поспівчували, що хазяїн — собака.

Рушаємо далі — знову блокпост «ополченців і знову байка про «саджанці». Ті зазирнули в машину, побачили модні серед донецьких пацанів «штиблети», відірваний бампер номерами вниз і також відпустили. Від'їхали, а клятий навігатор веде нас далі «терористичним маршрутом». Телефонуємо знайомим у Маріуполь, а ті кричать: «Ви що, подуріли? — претеся в осине гніздо, там попереду ще кілька їхніх застав. І не скрізь стоять idioти...».

Віримо, що не скрізь, але й вертатися через наших дебілів страшно, може, вони вже схаменулися, що в липні запізно щось садити навіть за наказом лихого роботодавця. Руки-ноги трясуться, перехрестилися і назад. «Ви чого тут шастаєте? Ви вивідуєте? Ми вас... пі-пі-пі». «Пропустіть ради Бога, — просимо. — Гад наказав далі садити, бо не розрахується...». «Їдьте, але щоб останній раз ми тут вас бачили. Бо пришиємо разом з хазяїном»...

Сподіваємося, ми справді бачилися останній раз...».

«Ага, — виводить мораль Вадим. — Інакше були б ми артистами «погорілого театру»...

...Уже вдома натрапили на цікаве відео. «Політрук» на передовій «передає привіт Порошенкову». Черга за чергою. Вони нас не дурили, коли казали, що «майже приписані» до бригади.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Процес розвантаження привезеного добра.

Жителям окупованих міст нема чого їсти

Але бойовики не бачать трагедії. «Поки собаки по селу бігають — ви ще не голодуєте!», — кажуть їх лідери

Тимчасове затишшя на лінії вогню перенесло увагу населення окупованих територій на продовольчі проблеми. А надто після того, як сюди зайшла чергова російська «гуманітарка». У мережі з'явилися повідомлення про те, що в окремих населених пунктах, підконтрольних бойовикам, люди голодують і навіть є випадки суїциду.

Жителі Красного Луча, зокрема, розповідають, що в місті бракує допомоги від центральної «влади», що засіла в Луганську, а вантаж із гуманітарного конвою з Росії осідає в «столиці». Коли незадоволені мешканці селища Щотове Антрацитівського району звернулися до представників місцевої «влади» зі скаргами, козаки «Всевеликого війська Донського», які тут господарюють, відреагували так: «Поки собаки по селу бігають — ви ще не голодуєте!».

До речі, за даними РНБО, в гуманітарній допомозі, яку поставляє Росія на окупані території Донбасу, містяться наполовину прострочені продукти. Але й вони не доходять не тільки до мирних жителів, а й навіть до рядових «ополченців». За оперативними даними, гуманітарна допомога, широко розрекламована засобами масової інформації Російської Федерації, яка нібито призначена й роздається цивільному населенню самопроголошених «республік», видається винятково представникам керівного складу. До того ж, якщо м'ясні консерви і крупи мають термін придатності, що майже закінчився, то дитяче харчування, дитячі засоби гігієни та побутова хімія — прострочені.

Наразі Росія готує вже десятий за ліком гуманітарний конвой для Донбасу. Цього разу, якщо вірити російській владі, крім продовольчих продуктів, він вміщатиме дитячі новорічні подарунки. Перевірити це запевнення неможливо. Принаймні радник спеціальної місії ОБСЄ Майкл Боцюрків заявив, що на російсько-українському кордоні спостерігачі ще жодного разу не бачили вмісту гуманітарних автоколон, які Російська Федерація відправляє в Україну. «У нас є невелика моніторингова місія на російсько-українському кордоні в Гуково. Вона неодноразово лічила ці автомобілі, але ніколи не мала змоги перевірити склад вантажу», — визнав Боцюрків.

Не відомо місії ОБСЄ й те, що знаходиться в білих КамАЗах, коли вони йдуть у зворотному напрямку. Водночас небайдужі луганці повідомляють, що прибулі в Луганськ у складі недавнього гуманітарного конвою машини бачили на території ТОВ «Машинобудівний завод «100» і нібито на них вантажили обладнання. Свідки стверджують, що росіяни за допомогою бойовиків «ЛНР» вантажили унікальне устаткування для вирощування штучних кристалів. «Сотий» завод виробляв сучасне високотехнологічне обладнання для електронного машинобудування. І це вже не перший випадок, коли «гуманітарний конвой» використовується для величезних розкрадань промислового виробництва Луганщини. У такий спосіб були пограбовані Луганський патронний завод, Лутугинський завод прокатних валків та інші.

Прикметно, що російська «гуманітарка» є «яблуком розбрату» між самими бойовими формуваннями «ЛНР». Представник «козачої гвардії» «Всевеликого війська Донського» Павло Дрьомов, наприклад, привселюдно звинувачує голову «ЛНР» Ігоря Плотницького в оборудках з російською гуманітарною допомогою, а також у «співпраці з Києвом» і попереджає, що за нагоди може «розвернути багнети у зворотному напрямку».

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

ТОЧКА ЗОРУ

Ілюзія миру, в яку всім хочеться вірити

Сьогоднішня ніч (на вівторок) стала першою, коли в зоні АТО не було жодного пострілу. Про це заявив Президент України Петро Порошенко, представляючи колективу РНБО нового секретаря Олександра Турчинова.

«Можна привітати, що сьогодні була перша ніч,... коли в нас не було ні єдиного пострілу, жодного порушення режиму припинення вогню, й сьогодні ми ставимо надзвичайно відповідальні завдання щодо імплементації реалізації мирного плану Президента України, який імплементований у вигляді Мінського протоколу і Мінського меморандуму. Роботи попереду надзвичайно багато», — сказав він, **передає ЦЕНЗОР. НЕТ**.

У прес-центрі АТО цього само дня повідомили, що за минулу добу ситуація в зоні бойових дій не зазнала істотних змін і, використовуючи перемир'я, гібриди продовжують атаки на позиції українських військ із застосуванням артилерійсько-мінометного озброєння, «Градів» і стрілецької зброї. Було зафіксовано 9 випадків відкриття вогню з боку терористів. «Районами найбільшої активності бандформувань залишаються Луганський, Донецький і Дебальцівський плацдарми», — йдеться у повідомленні.

У штабі антитерористичної операції кажуть, що бойовики продовжують руйнування об'єктів інфраструктури населених пунктів.

«Представники незаконних збройних формувань зацікавлені в максимальній кількості жертв і руйнувань. Адепти так званого «Русского міра», розуміючи, що з кожним днем втрачають підтримку жителів Донбасу, прагнуть залишити після себе випалену землю й руїни», — додали в штабі.

Аналізуючи ситуацію на українському сході, військовий експерт і депутат Верховної Ради від «Народного фронту» Дмитро Тимчук радить не розслаблятися і не плекати ілюзій щодо мирного врегулювання конфлікту на Донбасі. Він важає, що останні дії Кремля й бойовиків свідчать про намір агресора продовжувати війну.

«В інформаційному полі посилено розганяється теза про нібито «закриття» Москвою т. зв. проекту «Новоросія». Одночасно глава МЗС РФ Сергій Лавров заявив, що Москва є єдиною силою, що виступає за збереження Донбасу в складі України», — **пише Дмитро Тимчук на своїй сторінці у Фейсбуці**.

Поясненням зниження кількості обстрілів з боку російсько-терористичних військ на Донбасі та нинішньої інформкампанії може бути бажання Кремля відобразити можливість згаданого «мирного діалогу» для того, щоб спробувати добитися пом'якшення санкцій з боку Заходу.

Ця інформкампанія Москви, на думку експерта, є досить небезпечною, оскільки створює ілюзії щодо «мирного врегулювання конфлікту» — те, чого так давно й так вочевидь жадає офіційний Київ.

Експерти «Інформаційного спротиву» пропонують поглянути на низку фактів, що якраз і свідчать про намір Кремля посилювати конфлікт на Донбасі.

А саме: посилені спроби російського командування загнати всі бандформування, що діють на території, контрольованій «ДНР» і «ЛНР», під єдине керівництво й створити т. зв. армію Новоросії. Активна підготовка гібридів до бойових дій у зимових умовах. Перегрупування їхніх сил — за рахунок примусової «мобілізації» (меншою мірою) і перекидання російських найманців (більшою) іде формування нових підрозділів. Не зменшується чисельність підрозділів ЗС РФ, які діють на Донбасі. На тлі «заспокійливих» заяв МЗС РФ у прикордонній з Україною Ростовській області проходить оперативно-мобілізаційний збір керівного складу загальновійськових об'єднань, командування ВПС і ППО, залізничних військ, Чорноморського флоту та Каспійської флотилії... При тому, що цей регіон набитий під зав'язку раніше перекинутими частинами і підрозділами ЗС РФ.

Ольга ВАУЛІНА.

Як припинити «війну у головах»

***Новому уряду доведеться вирішувати чимало проблем, пов'язаних з гібридною війною на сході. Ніхто не знає, як довго вона триватиме. Проте експерти радять вже нині готувати програму майбутньої соціокультурної реінтеграції Донбасу — принаймні її наукове підгрунтя. Про те, як припинити «війну у головах», — наша розмова із заступником директора Інституту соціології НАНУ з наукових питань, доктором філософських наук, професором Євгеном ГОЛОВАХОЮ** (на знімку).*

— Чимало мешканців Донбасу досі звинувачують у своїх бідах київську владу й українську армію, яка буцімто «розстрілює мирні міста»... Як змінити антиукраїнські настрої?

— Створенням самого міністерства інформації тут точно не обійтися. Відверто кажучи, я взагалі не розумію, навіщо нам таке міністерство. Його поява буде першою помилкою нового уряду. На Донбасі справді існує інформаційний вакуум з боку України. Протидіяти ворожій пропаганді необхідно, але координувати цю роботу могла б і адміністрація Президента або одне з раніше створених відомств.

От що ми справді мали б терміново зробити, то це створити міністерство у справах біженців чи, точніше, вимушених переселенців. Багато хто з них — у жахливому становищі... В Україні вже існувало міністерство у справах національностей та міграції, яке опікувалося біженцями. Проте тоді це були іноземці — кілька тисяч людей. Нині — наші громадяни. І їх півмільйона.

— Які завдання мало б вирішити таке міністерство перш за все?

— Передовсім подбати про забезпечення переселенців житлом. Нині їм кажуть: перебирайтеся із санаторіїв на орендовані квартири. Держава дає на це гроші. От тільки здавати житло переселенцям зі сходу згодні далеко не всі. Можливо, проблему треба розв'язувати в якийсь інший спосіб? Наприклад, будувати чи реконструювати для них житло, залучаючи міжнародну допомогу. А для цього треба мати чітку та прозору програму, виконання якої можна легко проконтролювати. Просто так західні донори грошей не викидатимуть.

Деякі державні санаторії, лікувально-оздоровчі заклади стоять майже порожні. Дайте їм грошей, вони приймуть переселенців і будуть нарешті завантажені. В центрі уваги мають бути великі сім'ї і люди похилого віку, які справді насамперед потребують реальної допомоги.

Біженцям треба забезпечити психологічну і медичну підтримку. Треба пам'ятати, що більшість цих людей мала можливість виїхати до Росії, яка всіляко ці процеси заохочувала, обіцяла золоті гори. Але вони залишилися в Україні. Попри зовсім неоднозначне ставлення до нової київської влади. Це той ресурс, той людський капітал, завдяки якому ми взагалі можемо повернути Донбас. Як ми поставимося до переселенців у Києві, Львові, Харкові чи Дніпропетровську, так це потім відгукнеться і на Донбасі.

— Деякі експерти радять не розміщувати переселенців компактно, щоб вони швидше адаптувалися до нових умов. Психологи кажуть: людина так влаштована, що у «своєму колі» буде довше згадувати, «плекати» своє горе чи образу...

— Певні висновки можемо зробити з досвіду постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС. Тоді також був обраний компактний спосіб розміщення — приміром, мешканців Прип'яті розселяли у столиці на Троєщині, а найбільш постраждалих сіл — в Макарівському районі Київської області. Ці люди у спілкуванні один з одним весь час згадували пережите горе. Але водночас отримували певну емоційну підтримку. Якщо цих людей штучно розпорошувати, то травма може бути ще більшою.

Це притаманне і переселенцям. До кінця, на рівні емоцій, зрозуміти їх здатна тільки людина, яка так само пережила війну, смерть близьких чи друзів, втрату домівки.

— Як ви ставитесь до ідеї уряду виплачувати пенсії та соцдопомогу тільки тим, хто переїхав на підконтрольні Україні території?

— Якби це була офіційно оголошена війна, таких питань не виникало б. Ніхто зі сторін, що воюють, не виплачує пенсії на окупованій ворогом території. Але в нас, як відомо, АТО. Я не маю достатньо інформації, щоб зрозуміти, чи було таке рішення єдино можливим. Але я знаю, що коштів в державному бюджеті нині не вистачає навіть на підконтрольні Україні території, не те що на окуповані.

З гуманістичної точки зору це рішення не дуже добре, бо багато людей — пенсіонери, хворі, інваліди, багатодітні матері — не мають інших джерел існування. Це ж тільки сказати легко: виїжджай! У мене самого живуть родичі, які перебралися з Луганська. Вони отримували цей статус тижнями, хоча мали всі законні підстави.

Водночас уряд обіцяє накопичувати ці кошти на рахунках і потім виплатити. Україна не буде наповнювати бюджети так званих ДНР і ЛНР, і це державне рішення. Росія теж не хоче цього робити, і вже навіть в Держдумі почали лунати пропозиції вислати звідти Пшонку та інших наших віп-біженців, які не хочуть «платити за Донбас». Росія, враховуючи її економічні скрути, не збирається утримувати мешканців вигаданої в Кремлі «Новоросії».

— Досвід яких країн можна було б використати в майбутньому для розв'язання проблеми реінтеграції Донбасу?

— Можливо, варто звернутися до досвіду близькосхідних експертів, проаналізувати події в Грузії та на Балканах. Треба думати, як повернути Донбас не тільки територіально, а з його людськими ресурсами. Насамперед працювати з тими, хто є сьогодні переселенцями. Багато з них хотіли б повернутися додому. Власне, це і є велика проблема Донбасу, що майже всі проукраїнськи налаштовані громадяни мусили звідти виїхати.

— Чому навіяна кремлівськими пропагандистами ідея приєднання до РФ «спрацювала» саме на Луганщині та Донеччині, хоча орієнтованих на Росію мешканців було чимало й в інших регіонах, скажімо, на Харківщині та Дніпропетровщині?

— У Дніпропетровську ситуацію втримав Коломойський, у Харкові — Аваков. На Донбасі місцеві еліти хотіли скористатися заворушеннями, щоб поторгуватися з новою центральною владою. А коли ситуація зайшла надто далеко, місцеві олігархи просто втекли до Києва. До того ж у Донецьку проукраїнські сили виявилися недостатньо жорсткими і потужними порівняно з тим самим Дніпропетровськом. Там можна було вивести на вулиці людей, досить агресивно налаштованих проти сепаратистів. У Донецьку — ні.

Узагалі на Донбасі спрацювало кілька чинників. По-перше, тут завжди була надто висока частка людей, що ностальгують за «совком». Вони є в усіх регіонах, але на Донбасі їх десь 85 відсотків. У сусідній Дніпропетровській області — 60 відсотків, а десь на Заході, в Галичині — одиниці. Донбас — це осередок цієї ностальгії та пов'язаних з нею проросійських настроїв. Цей регіон унікальний для України тим, що найбільше ментально, психологічно, культурно, індустріально, територіально пов'язаний з Росією. До речі, частка етнічних росіян там теж була найбільшою.

Крім того, Донбас був осередком криміналітету, який власне і створив кістяк організацій терористів-сепаратистів. (Там у 90-ті роки взагалі були дивовижні бандугрупування, які ділили владу, власність і все решту. Але тоді їх якось «перекували» місцеві олігархи). За показником соціального здоров'я (соціально загрозливі хвороби, суїциди, злочинність, алкоголізм, словом, усі види девіації) найскладнішими регіонами в Україні теж були саме Донецька і Луганська області. При цьому, до речі, рівень освіченості населення на Донеччині був вищий, ніж в деяких інших регіонах, скажімо, на заході.

Та у вихованні патріотизму більше важить не освіта, а соціальний контроль і традиції, які у великих містах Донбасу підтримувати було просто нікому, адже там немає автохтонного населення. До промислових гігантів звозили працівників з усього колишнього Союзу. На півночі Луганської області і на межі Донеччини та Харківщини автохтонне населення збереглося. І у тамтешніх селах сепаратистських настроїв значно менше. У цьому, до речі, феномен таких проукраїнських містечок, як Сватове.

— Скільки мешканців Донбасу були від початку проукраїнськими?

— Проукраїнськи налаштовані відсотків 30. Вони — за єдину Україну і вони більш орієнтовані на західний вектор розвитку. Серед переселенців носіїв проукраїнських настроїв, можливо, 50 відсотків. Але це не означає, що решта 50 — антиукраїнські. Вони патріоти, але по-іншому розуміють Україну, ніж майданівці чи Яценюк з Порошенком. Недарма ж вони тікали від війни не до Росії, а залишились тут, хоча РФ пропонує нашим біженцям дуже щедрі «підйомні». Щоправда, тільки тим, хто поїде кудись до Магадану чи в Якутію. Якщо оселишся в Москві, на підтримку можеш не розраховувати. Такі собі примусово-добровільні методи регулювання міграційних потоків. От чим, до речі, Україна відрізняється від північного сусіда. У нас ти вільний у своєму виборі. Живи там, де хочеш.

— Мешканці деяких міст уже мали змогу порівняти, як живеться під «ДНР» і під українським прапором. Чи можна говорити, що відбулося певне прозріння?

— Це має стати предметом спеціальних досліджень, зокрема, соціологічних, які сьогодні держава не замовляє і не фінансує. Кожне серйозне політичне рішення має бути обгрунтоване — і технологічно, й інформаційно, а на все те потрібні кошти. Можливо, наші політики колись це зрозуміють. Узагалі проблема біженців — це комплексна проблема. І програми майбутньої реінтеграції Донбасу мають грунтуватися на серйозних дослідженнях, демографічних, економічних та інших розрахунках.

Відомі окремі суперечливі приклади. Частина мешканців Донбасу переосмислила своє ставлення, інші — навпаки. Людина приїжджає до Києва, думає, що їй тут допоможуть, всіляко посприяють, бо вона ж проукраїнська, вона не бігала з російськими чи ДНРівськими прапорами і не ходила на псевдореферендуми чи псевдовибори. А виявляється, її тут не дуже і чекали. В Києві захмарні ціни, важко знайти роботу, та й бюрократія ніде не поділася. «Донецьких» не кожен візьме на роботу. «Луганським» не кожен здасть квартиру. Є тут, до речі, і небезпека стигматизації (навішування «соціальних ярликів». Переселенців зі сходу місцеве населення подекуди сприймає або як стовідсоткових сепаратистів, або як неплатоспроможних і неохочих до роботи утриманців — **Авт**). Держава має цьому всіляко запобігати.

Як відомо, у нас є проблеми навіть з визволеною частиною Донбасу. Влітку ми проводили дослідження і на окупованих, і на неокупованих територіях. З'ясувалося, що й за межами так званих ДНР чи ЛНР переважна більшість мешканців Донбасу скептично ставиться до сучасної України і орієнтована на Москву. На запитання: «Як ви ставитеся до окупації чи анексії Криму Росією»?, більшість відповіла схвально. В усіх інших регіонах України питома вага тих, хто її засудив, коливалася від 85 до 90 відсотків. Не засуджували дій Кремля лише на Донбасі: 52 відсотки його мешканців підтримали окупацію Криму Росією.

Якби про це запитали рік тому, на Донбасі теж 95% засудили б анексію.

— А що трапилося потім?

— Трапився Євромайдан, який вони не зрозуміли. Логіка Донбасу така: ми нормально жили, ніхто не чіпали, працювали, все було стабільно. Пришли якісь люди, накидали коктейлів Молотова, скинули законну владу (та ще і нашого, донецького, висуванця).

Люди, які прийшли одразу після втечі Януковича, виявилися не підготовленими до здійснення владних повноважень. Спроба скасувати мовний закон виглядала просто як провокація. Росія побачила, що таке рішення може збурити мешканців сходу, і одразу цим скористалася.

Психологія мешканців Донбасу дуже складна і змінити її тільки завдяки зусиллям міністерства інформації не вдасться. Це знову ж таки комплексна проблема.

— Як уникнути протистояння між біженцями і місцевим населенням?

— Гадаю, взагалі треба менше один від одного вимагати. Бо іноді замість того, щоб переконати опонента, можна викликати ще більшу відразу. На жаль, проблема дуже глибока.

— Чи не зарано нині говорити про програму реінтеграції Донбасу?

— Можна говорити про підготовку до реінтеграції. Реінтеграція під час війни неможлива за визначенням.

— Скільки ще триватиме ця війна?

— Стільки, скільки Москва витримає наслідки цієї війни та тягар економічних санкцій. Ми не можемо брати Донецьк чи Луганськ так, як Росія під час чеченської війни брала Грозний. Ми не можемо собі дозволити тактику «випаленої землі», бо це наша земля і наші люди. Війна закінчиться, як тільки РФ відмовиться постачати на Донбас зброю, ресурси, найманців, професійних вояків...

Бесіду вела
Ганна ЛУКАНСЬКА.

Люди, які залишились жити в зоні бойових дій, закривають вікна від ударної хвилі. Село Тоненьке Донецької області.

Фото Олександра КЛИМЕНКА із архіву «Голосу України».

Особливості протезування учасників АТО

Ще на початку вересня цього року Кабінетом Міністрів України було ухвалено рішення про надання пораненим учасникам АТО права на позачергове забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації за рахунок державного бюджету. Скористатися безкоштовним протезуванням можуть учасники АТО, незалежно від установлення їм інвалідності. Це стало можливим після внесення відповідних змін до Порядку забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації інвалідів, дітей-інвалідів та інших окремих категорій населення.

Вартість протезів не обмежується конкретною сумою, а отже, держава оплачує саме той протез, який потрібен конкретному постраждалому воїну.

Нагадаємо, що до технічних та інших засобів реабілітації, які можуть бути безплатно надані пораненим бійцям, належать:

— протезні вироби (включаючи протезно-ортопедичні вироби (ортези, протези), ортопедичне взуття);

— засоби для пересування (крісла колісні);

— спеціальні засоби для самообслуговування та догляду, допоміжні засоби для особистого догляду та захисту: наколінники, налокітники, рукавиці на протез, чохли для кукс верхніх та нижніх кінцівок, вкладиші із силіконової або селевої композиції для кукс верхніх та нижніх кінцівок, подушки протипролежневі та інші;

— допоміжні засоби для особистої гігієни: крісла-стільці, сидіння на унітаз, сидіння-надставки на унітаз, щипці для туалетного паперу, стільці, табурети, сидіння для ванни та душу, східці, підставки для ванни, умивальники);

— допоміжні засоби для особистої рухомості, переміщення та підйому (палиці, милиці, ходуни, поручні);

— меблі та оснащення (столи, меблі для сидіння, ліжка, матраци протипролежневі, перила та поручні, брусся, опори).

Щоб скористатися наданою пільгою, пораненому учаснику АТО необхідно сформувати пакет документів (конкретний перелік розміщено на сайті Міністерства соціальної політики України), а саме:

— паспорт (копія та оригінал);

— ідентифікаційний код (копія та оригінал);

— рішення військово-лікарської комісії чи висновок лікарсько-консультативної комісії про потребу в забезпеченні необхідним виробом;

— витяг з наказу командира військової частини (начальника територіального підрозділу) або довідка про обставини травми (поранення, контузії, каліцтва), видана командиром військової частини (начальником територіального підрозділу), з відомостями про участь в антитерористичній операції (для військовослужбовців (резервістів, військовозобов'язаних) та працівників Збройних Сил, Національної гвардії, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Держприкордонслужби, осіб рядового, начальницького складу, військовослужбовців та працівників МВС, Управління державної охорони, Держ-спецзв'язку, інших утворених відповідно до законів військових формувань, яким не встановлено інвалідність).

Сформовані документи подаються особисто або уповноваженим представником до органу соціального захисту населення місьских та районних державних адміністрацій за зареєстрованим місцем проживання або за місцем фактичного проживання учасника АТО.

Для допомоги у виборі необхідного засобу реабілітації особа може звернутися до працівників органу соціального захисту населення по відповідну консультацію. Працівники органу соціального захисту населення повинні ознайомити особу із каталогами технічних та інших засобів реабілітації та переліком протезно-ортопедичних підприємств, які виконують індивідуальні заявки на безкоштовне виготовлення технічних та інших засобів реабілітації, а також видати направлення на забезпечення необхідними технічними та іншими засобами реабілітації.

Після цього учасник АТО обирає протезно-ортопедичне підприємство, на якому йому буде здійснено протезування.

ВАЖЛИВО!

Телефони Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції:

(044) 281-08-48, (044) 281-08-50, (044) 281-08-48.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.
(з архіву «Голосу України»).

Переселенці в білих халатах

Лікарі й медсестри з числа тих, хто переїхав із Донбасу, стали порятунком для лікарень області, які потерпають від хронічного дефіциту кадрів

СИТУАЦІЯ

Хто втікає з Херсона, а хто — в Херсон

Не було б щастя, та нещастя допомогло. У херсонській клінічній лікарні імені Євгена Карабелеша тепер багато хто згадує це прислів'я. Щойно Росія захопила Крим, із медичного закладу звільнилися й поїхали додому одразу троє випускників таммтешніх медичних вузів — дитячий травматолог та два педіатри, котрі проходили тут інтернатуру. Тікали не з великої любові до Путіна чи Ерефії — почули, що на анексованому півострові лікарям стали платити більше, і негайно зібрали речі. Колеги пробували їх зупинити, пояснювали, що вартість життя в окупованій зоні зростає швидше, ніж заробітки, нагадували про необхідність відпрацювати вищу освіту, отриману коштом України, та все було марно. Молоді люди поспішали й собі відкусити бодай шматочок «пирога», щедро обіцяного кремлівською пропагандою. Та коли залунали вибухи й полилася кров на сході держави, свій вибір зробили й медики з Луганщини та Донеччини — і не на користь Криму. До тієї ж клінічної лікарні імені Карабелеша прийняли на роботу вже двох досвідчених лікарів і стільки ж медсестер, котрі втекли з міст, захоплених проросійськими терористами.

— У лікарні колег-біженців, котрі зупинилися в помешканнях знайомих чи рідні, прийняли дуже тепло і співчутливо. Але з'ясувалося, що поваги заслуговує насамперед професійна майстерність колег та їхня готовність працювати там, де потрібно, не вимагаючи для себе якихось привілеїв через свій статус, — розповідає головний лікар міської клінічної лікарні імені Євгена Карабелеша Алла Малицька. — Тепер у нашому приймальному відділенні працює кандидат медичних наук, котра була завідувачкою відділення у міліцейській лікарні Горлівки. А з буремного Донецька переїхав професор-травматолог. Була ще й висококваліфікований реабілітолог, але вона витримала недовго — скучила за родиною та домівкою і попри всі побоювання таки ризикнула повернутися на територію «ДНР». Утім, медики, котрі залишилися, для нас дуже велика допомога.

У лікарні, якою керує Алла Павлівна, лікарських вакансій чимало — обмаль терапевтів, педіатрів, сімейних лікарів. Загалом у стаціонарах міста недобір ще більший: третина схожих посад залишається вакантна. Тому біженців із медичною освітою тут приймали б з охотою, якби не проблеми з документами.

— Вакансій для вимушених переселенців і справді вистачає. Але ми не можемо брати людей на відповідальну роботу просто тому, що вони кажуть — я лікар. Для цього повинен бути принаймні диплом медичного вузу, та далеко не всі змогли прихопити його з собою, тікаючи від жахів війни. Тому доводиться надсилати запити до Міністерства охорони здоров'я України, чекати підтвердження кваліфікації фахівця, щоб не наражати на ризик його майбутніх пацієнтів. А в такому очікуванні може й місяць промайнути, — пояснює начальник міського управління охорони здоров'я Світлана Межерицька.

І приїжджим комфорт потрібен

Утім, якби запитали тих самих пацієнтів, то вони, мабуть, запропонували не чекати паперів, а підтверджувати кваліфікацію та практичні навички людей у білих халатах безпосередньо на робочому місці. Надто в лікарнях віддалених районів краю, де кадровий дефіцит через відсутність нормального житла й мізерні оклади сільських ескулапів набуває вже катастрофічного характеру. У багатьох стаціонарах заледве спроможні забезпечити чергування хірургів на випадок екстрених ситуацій. А в Горностаївському районі Херсонщини через відсутність у штаті анестезіолога довелося навіть закрити пологове (!) відділення райлікарні. Скандал гримнув на всю область — жителі району закидали скаргами обласну владу й редакції газет, а місцеві ЗМІ захлинулися обуренням. Та все марно: відділення досі не поновило роботу, бо потрібного спеціаліста не знайшли.

ЦИТАТА

«Спеціаліста ми активно шукаємо: і райони Херсонщини обдзвонювали, і в Донецьку область телефонували. На жаль, знайти лікаря-анестезіолога виявилося не так легко. Тому на основі наказу Департаменту охорони здоров'я ОДА ми й були вимушені зупинити діяльність пологового відділення», — з інтерв'ю головного лікаря Горностаївської ЦРБ Наталії Гордєєвої-Побийвовк обласній газеті «Новий день» від 20 листопада 2014 року.

Тепер тим майбутнім матусям, котрі мають бажання народжувати малят у безпечній обстановці, чиновники пропонують «невеличку прогулянку» до медичних закладів Херсона чи Каховки. Хоча до обласного центру з Горностаївки їхати майже дві години, а до Каховки — хвилин п'ятдесят, та ще й по розбитих дорогах. Перспективи сумні: підкинуло машину з вагітною жінкою на черговій ямі, і пологи почалися ще до того, як прибули до лікарні. Отож із надією поглядають на ті-таки Донеччину та Луганщину не тільки родини майбутніх матусь, а й навіть керівництво районної лікарні.

Звісно, серед фахівців, котрі змушені були втікати з розгромлених лікарень та поліклінік у захоплених бандитами й «козачками» районах Донеччини та Луганщини, лікаря будь-якої спеціалізації відшукати можна. Вони раді опинитися подалі від вибухів та дзижчання куль, але не хочуть бути в ролі жебраків, які отримують дах над головою та хліб із водою. Ті, в кого є діти, віддають перевагу переїзду туди, де їм можуть запропонувати не кімнату в брудному гуртожитку чи холодну, напівзруйновану хатину, а більш-менш пристойну зарплату та побутовий комфорт. І це нормально: в будь-якій країні досвідчений фахівець, наявність якого в буквальному сенсі слова є питанням життя чи смерті, за копійки працювати не буде.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

SOS!

Власники зруйнованого житла чекають на допомогу

У відбудові Донбасу, облаштуванні біженців та сприянні їхньому поверненню на визволені території Україна розраховує на допомогу західних партнерів. Вочевидь, ці питання розглядатимуть і на майбутній донорській конференції, яка відбудеться в першому кварталі наступного року у столиці. Як було заявлено раніше, Київ розраховує залучити майже 1,5 мільярда євро.

Уряд (ще в попередньому складі) пообіцяв компенсацію власникам зруйнованих у зоні АТО приватних будинків. Кабмін має намір ухвалити відповідну постанову. Про розміри такої допомоги нічого не повідомлялося, проте вже нині зрозуміло, що вона не буде зайва.

Поки що латання дахів у зруйнованих під час АТО оселях залишається переважно справою їхніх власників, волонтерів і місцевої влади. Щоправда, в останньої ресурсів ледь вистачає на багатоквартирні будинки. Приватний сектор залишається поза увагою.

Пережити зиму мешканцям зруйнованого житла допомагає Чеська гуманітарна організація «Людина в біді». Проект працює в Україні з 2003 року, проте військові дії на сході змусили його учасників скоригувати завдання. Нині організація має офіс у Слов'янську. Він опікується північними й центральними районами Донеччини, а також Попаснянським районом на Луганщині. Організація допомагає мешканцям закуповувати будматеріали, утеплювати стіни та ремонтувати котельні. Нині завозить шифер і скло в Попаснянський район.

Чеській організації в свою чергу допомогла коштами Агентство США з міжнародного розвитку. Завдяки цьому виплачують одноразову допомогу переселенцям та родинам, які їх приймають.

Ми поспілкувалися телефоном з координатором проекту у Слов'янську Оксаною Саєнко. За її словами, одноразову допомогу — по 600 гривень — мешканцям Донеччини чеська гуманітарна організація пропонувала двічі. «Під час першого траншу ми роздали 5900 ваучерів на отримання одноразової допомоги, а потім ще 4322. Кошти призначалися переселенцям — багатодітним родинам, інвалідам, мамам-одиначкам та пенсіонерам, які тривалий час не отримували виплат від держави. Ваучери отримали у Слов'янську, Святогірську, Красному Лимані, Дружківці, Артемівську та Артемівському районі, а також у Краматорську».

Складаючи списки підопічних, організація змушена моніторити гуманітарну ситуацію в регіоні і збирати дані про руйнування. Найгірше, за словами заступника керівника проекту організації «Людина в біді» Катерини Хрєнової, живеться мешканцям зони, що межує з «лінією фронту». Коли регулярним обстрілам піддавалася половина населеного пункту, люди були змушені мігрувати з небезпечної його частини до іншої, спокійнішої. Таких тут теж вважають вимушеними переселенцями, що потребують допомоги.

У рамках проекту з підготовки до зими понад 150 родин на Донеччині та Луганщині вже отримали одноразові виплати (еквівалент 300 доларів у гривнях). Загалом у списках організації перебуває 4,5 тисячі домогосподарств у двох областях.

«До кінця року половина з них має отримати допомогу, цього тижня — майже 600 родин, — розповідає Катерина Хрєнова. — Ці кошти призначаються передусім переселенцям та родинам, які їх приймають, а також тим, хто повертається у свої домівки, — на закупівлю дров чи вугілля, на компенсацію витрат на комунальні послуги або на придбання зимового одягу, взуття, ковдр, обігрівачів. Якщо в людини зруйновано житло (а таких випадків багато, наприклад, в тому-таки Попаснянському районі), така сума навряд чи зарадить. Проте дасть змогу засклити розбиті вікна».

Разом із банківською карткою, на яку надійде допомога, організація видає «листи зворотного зв'язку» і просить отримувачів коротко розповісти, на що саме вони витратили кошти. Претендентів на такі гранти шукають за допомогою працівників облдержадміністрацій, волонтерів, а також представників духовенства, які опікуються нужденними і вимушеними переселенцями.

Ганна ДОБРЯНСЬКА.

Підлітки з Луганщини у Вінниці розмовляють українською

На Вінниччину прибули ще 32 вимушені переселенці. Це — учні ліцеїв з міст Щастя та Золоте Луганської області.

Вони не приховують: приїхали, щоб сховатися від війни. Допомогли їм перебратися вінницькі волонтери — Андрій Нечипорук, Костянтин Чернюк та Віктор Катішевський. На початку грудня вони возили допомогу бійцям «Айдару» у місто Щастя та сусіднє село Трьохізбенка. Випадково зустрілися з головою Луганської ОДА Геннадієм Москалем.

— Під час розмови Геннадій Геннадійович попросив забрати дітей, бо ж Щастя й Трьохізбенку обстрілюють безперестанно, — розповів кореспонденту «Голосу України» Андрій Нечипорук. — Після повернення додому одразу пішли у департамент освіти, потім — до заступника голови Вінницької ОДА. Там з розумінням поставилися до такого прохання. Тепер діти у безпеці. І це найважливіше.

Учнів поранило по дорозі в ліцей

Майже 20 учнів професійного ліцею автомобільного транспорту з міста Щастя продовжать навчання у Гниванському професійному ліцеї, що недалеко від Вінниці. У цьому закладі є такі само спеціальності, що їх переселенці здобували у себе на Луганщині. «Ми з друзями прийняли рішення виїхати зі Щастя після трагічного випадку, — каже один з новоприбулих Микола. — Якось по дорозі в ліцей поранило двох наших учнів. Осколки снаряда пошкодили ноги. Хлопці залишилися живі. Їм надали першу допомогу, а потім відправили на лікування до Харкова».

— Мене вразило, що у Вінниці на вулицях багато людей і вони нічого не бояться, — розповідає учень Олексій. — Ми вже відвикли від такої картини. У нас люди сидять по будинках чи квартирах. Групами стараються не збиратися. Пересуваються поодинці, та ще й часто перебіжками.

Директор Гніванського професійного ліцею Ольга Цимбалюк, яка разом з викладачами зустрічала луганських учнів у Вінниці на залізничному вокзалі, каже, що по дорозі від розповідей дітей про жахіття війни їй стало зле і довелося приймати пігулки. За словами пані Ольги, крім забезпечення належних умов проживання і навчання, цим дітям треба лікувати душі. Вони у них зранені, зболені. «У цьому я особисто пересвідчилася, — каже Ольга Цимбалюк. — Потрібно, щоб фахівці освітянського департаменту разом з науковцями Інституту післядипломної освіти розробили програму реабілітації дітей, які зазнали жахіть війни. За великим рахунком, таку програму мав би зробити Київ».

Від вибуху панельні перекриття піднялися і мало не впали на голови

Ще один учень на ім'я Євген улітку опинився у Луганську. Зі слів хлопця, дивом залишився живий. «Стріляли там часто, — згадує співрозмовник. — Люди вже звикли. Хоча всі бояться, бо не знають, на чий дім або на чию голову впаде смерть». Якось Євген разом зі своїм другом-однолітком стояв у черзі, щоб набрати води. Її доставляли водовозкою. Людей багато, а привозили однією машиною. Хто не набрав, чекав, поки водій знову поїде наповнити цистерну. Хлопцеві вдалося набрати тільки за третім рейсом.

— І тут раптом над головами засвистіло, — згадує Євген. — Усі кинулися у сховище. — Зчинилося стовпотворіння. Крики, вереск! Але ще страшніше чекало попереду. Коли ми вже сховалися, пролунав такий сильний вибух, що панельні перекриття над головами піднялися. Тоді я подумав, що зараз нас усіх ними притисне. На щастя, вони не обвалилися, а «сіли» на своє місце. Тільки штукатурка й пилюка посипалися.

Євген запропонував другові їхати до них у Щастя. Але той не міг залишити свою стареньку бабусю одну. Вона проживала у приватному будинку. Пішли до неї, забрали. А чим їхати? Транспорт переповнений. Таксист заломив ціну — тисяча гривень. Це за проїзд на відстань трохи більше двадцяти кілометрів. Приблизно стільки від Луганська до Щастя.

— Ми заплатили не тисячу, а півтори, — каже Євген. — Поки роздумували, ціна підскочила. А треба було рятуватися, бо обстріли не припинялися в той день.

Не чекай на мене, Щастя

— Перш ніж поділитися враженням від нового місця, спочатку скажу, чим мене вразили ті, з ким приїхала, — усміхається дівчина Аміла. — Несподівано для мене вони дружно перейшли на українську мову. Я дуже здивована, бо ніколи не чула, як вони розмовляють по-українськи.

Аміла єдина з ліцеїстів, хто не знає української. Мати в неї росіянка, батько — сирієць. Дівчина за кордоном народилася і проживала. Залишити країну змушені були, коли у Сирії почалася війна. У 2012-му перебралися до бабусі у Луганськ. Тепер тут війна. Мама тулиться десь у знайомих за межами міста. Амілу відпустила до Вінниці.

На прощання заспокою своїх співрозмовників. Кажу, що вони повернуться у своє Щастя, коли настане спокій.

— Я не впевнений, що захочу повертатися, — каже ліцеїст Микола. — Тут такі щирі люди. Директор з викладачами нам стільки уваги приділяють! Якби робили це про людське око, ми б одразу відчули. А вони все по-справжньому, по-батьківськи. А природа яка гарна! Навкруги ліси, уявляю, як тут чудово літом. Можливо, з часом доведеться сказати: «Не чекай на мене, Щастя!» Ніколи раніше не був у цій області, мені тут дуже сподобалося.

Віктор **СКРИПНИК.**

Вінницька область.

На знімках: учні професійного ліцею автомобільного транспорту міста Щастя продовжать навчання у Гніванському професійному ліцеї на Вінниччині, де тишу порушують не вибухи бомб, а хіба що стукіт дятла у сусідньому лісі.

Фото автора.

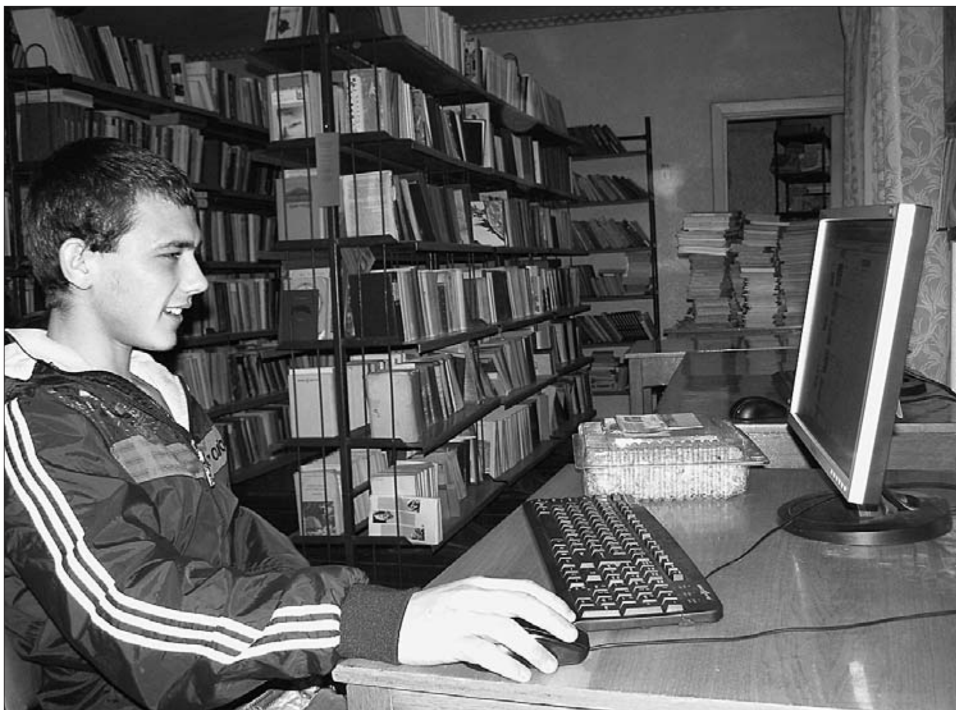
КОМЕНТАР

Заступник голови Вінницької ОДА Ігор ІВАСЮК (на знімку):

— Усі 32 дітей, які прибули з Луганщини, забезпечені безплатним житлом у гуртожитках, харчуванням і медичним обслуговуванням. Крім того, кожен отримає матеріальну допомогу у сумі 500 гривень. У разі необхідності забезпечимо теплим одягом, засобами гігієни тощо. Ліцеїстам з Луганщини надали можливість продовжити навчання за спеціальностями, які вони обрали для себе при вступі вдома. Розподілили прибулих у декількох ліцеях області. Причому, за бажанням, вони самостійно визначаються, з ким об'єднатися, бо ж частина з них уже приїхали здружені.

До їхніх послуг — матеріально-технічна, спортивна, культурно-освітня база навчальних закладів, де вони здобуватимуть спеціальність. Будуть екскурсії по Вінниці і визначних місцях нашого краю. У зв'язку з приїздом переселенців зростає навантаження на адміністрації, педагогічні колективи низки ліцеїв. Віримо, що вони не розтратять ту увагу, з якою зустріли підлітків з Луганщини. Не тільки даватимуть знання, а й виявлятимуть максимум батьківської турботи до тих, хто бачив війну.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

МОМ допоможе громадам, що прийняли переселенців

Міжнародна організація з міграції (МОМ) за підтримки ЄС та Німеччини розширює свою допомогу переселенцям із Криму та Донбасу, щоб охопити ще майже 20 тисяч осіб. Гуманітарну допомогу надаватимуть завдяки фінансуванню від ЄС, який виділив на це 6,5 мільйона євро, та Німеччини, яка надає 680 тисяч євро.

Як повідомляє Представництво МОМ в Україні, разові грошові виплати буде надано понад 5300 вразливим родинам та окремим людям з особливими потребами на Харківщині, яка прихистила майже чверть від усіх вимушених переселенців. Кошти дадуть змогу компенсувати витрати на житло, придбання теплого одягу та ліків. Програму фінансує Бюро ЄС з гуманітарної допомоги та громадянського захисту.

Підтримка діяльності переселенців та громад, які їх приймають, буде у фокусі нового профінансованого Євросоюзом проекту, який починає впроваджувати МОМ. Кошти підуть на невеликі соціальні та інфраструктурні проекти, такі як ремонт школи, дитячого садка або медпункту. Крім того, тисяча переселенців зможуть отримати допомогу на відкриття власного бізнесу та пройти курси професійної підготовки.

Із початку кризи майже 8 тисяч переселенців отримали від МОМ теплі речі, ковдри, засоби побуту та гігієни, придбані коштом ООН, Сполучених Штатів, Норвегії та Швейцарії.

Завдяки внеску Німеччини одяг, взуття, обігрівачі, постільну білизну отримають ще 1400 переселенців. Щоб збільшити свою допомогу на сході України, МОМ має намір відкрити офіс у Харкові.

Ганна **СМІЛЯНСЬКА.**

ЦИФРА

580

комплектів теплого військового одягу закуплено за ініціативи голови Тлумацької райдержадміністрації (Івано-Франківська обл.) Володимира Габурака для українських військовослужбовців та бійців добровольчих формувань. Зимове обмундирування придбане за кордоном. До одного комплекту входять: форма, тепла куртка, штани, теплі підштаники, светр, зимові рукавиці, термобілизна, шкарпетки та військові черевики.

Перші 100 комплектів форми уже передано через волонтерів Коломийської Самооборони бійцям добровольчого батальйону «Айдар».

Галина **БРУХАЛЬ.**

Івано-Франківська область.

Передали машину на схід

До міського голови Кам'янця-Подільського Михайла Сімашкевича під час ротації звернулися військовослужбовці 308-го окремого інженерно-технічного батальйону, в якому перебувають двадцятеро кам'янчан, з проханням допомогти відшукати автомобіль швидкої допомоги, якого вкрай не вистачає на передовій для перевезення поранених. Одне із комунальних підприємств міста, на балансі якого перебував УАЗ, погодилось віддати його бійцям. Перед цим машину укомплектували всім необхідним, щоб відповідала вимогам медичного авто. Допомогли з переоснащенням народний депутат Володимир Мельниченко, афганці, волонтери, члени громадських організацій. «Ми не можемо залишатися осторонь проблем, з якими зіштовхуються наші хлопці на війні. Нехай ця машина береже хлопців на сході та допомагає їм у боротьбі з агресором», — сказав міський голова. До авто завантажили також матеріали для перев'язування в польових умовах, буржуйки, продукти.

Ірина **КОЗАК.**

Хмельницький.

ОГОЛОШЕННЯ

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до статей 74, 76, частин 2 та 3 статті 80 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково та переведення суддів, обраних безстроково, до іншого суду:

Калька Олександра Сергійовича, Шаповал Тетяни Володимирівни — Київського районного суду міста Полтави, **Скрипки Оксани Іванівни, Зотько Тетяни Анатоліївни, Сенюти Вероніки Олександрівни** — Деснянського районного суду міста Києва, **Рибкіна Олексія Анатолійовича** — Димитровського міського суду Донецької області, **Горгулько Надії Анатоліївни** — Полонського районного суду Хмельницької області, **Подобєд Олени Костянтинівни** — Баглійського районного суду міста Дніпродзержинська Дніпропетровської області, **Бондаренка Антона Антоновича** — Ульяновського районного суду Кіровоградської області, **Курила Андрія Віталійовича** — Дніпровського районного суду міста Києва, **Лусти Сергія Анатолійовича** — Березнегуватського районного суду Миколаївської області, **Рак Лариси Миколаївни** — Очаківського міськрайонного суду Миколаївської області, **Ніколової Світлани Вікторівни, Бабій Олени Миколаївни** — Волочиського районного суду Хмельницької області, **Бондаренко Наталі Володимирівни** — Котовського міськрайонного суду Одеської області, **Каліщука Андрія Аркадійовича** — Володимир-Волинського міського суду Волинської області, **Войтенко Тетяни Віталіївни, Гребенюка Володимира Володимировича** — Подільського районного суду міста Києва, **Петрюченко Мирослави Іванівни** — Іллічівського міського суду Одеської області, **Басової Віти Іванівни** — Краснопільського районного суду Сумської області, **Войтова Геннадія Васильовича, Літвінової Ірини Анатоліївни, Коваленко Олени Борисівни, Петренка Володимира Сергійовича** — Київського районного суду міста Одеси, Горяєва Ігоря Миколайовича, **Калінюка Романа Борисовича, Бурана Валерія Миколайовича** — Біляївського районного суду Одеської області, **Філюк Тетяни Миколаївни, Пахолюка Анатолія Михайловича** — Луцького міськрайонного суду Волинської області, **Дубровської Надії Миколаївни, Білоусової Олени Миколаївни** — Бердянського міськрайонного суду Запорізької області, **Чалого Андрія Васильовича** — Кам'янобрідського районного суду міста Луганська, **Сагайдак Інни Миколаївни, Цішковського Володимира Анатолійовича** — Старокостянтинівського районного суду Хмельницької області, **Березюка Олександра Григоровича** — Шепетівського міськрайонного суду Хмельницької області, **Зейкана Івана Юрійовича** — Кузнецовського міського суду Рівненської області, **Музики Ярослава Михайловича** — Бережанського районного суду Тернопільської області, **Ябчик Наталії Миколаївни** — Знам'янського міськрайонного суду Кіровоградської області, **Телепенька Анатолія Дмитровича** — Броварського міськрайонного суду Київської області, **Комплєктової Тетяни Олександрівни, Посохова Івана Сергійовича, Кордюкової Жанни Іванівни** — Сєвєродонецького міського суду Луганської області, **Козак Вікторії Іванівни** — Чернігівського районного суду Чернігівської області, **Зудіхіна Олексія Володимировича, Дяченка Віктора Григоровича** — Суворовського районного суду міста Одеси, **Стрільця Ярослава Степановича** — Заставнівського районного суду Чернівецької області, **Харабадзе Карини Шакровни, Каращука Тимура Олександровича** — Лозівського міськрайонного суду Харківської області, **Шахової Владлени Володимирівни, Бібіка Олександра Володимировича** — Зміївського районного суду Харківської області, **Живцової Олени Анатоліївни, Скригун Вікторії Володимирівни** — Каланчацького районного суду Херсонської області, **Демінської Олесі Іванівни** — Новоодеського районного суду Миколаївської області, **Мануйлової Наталії Юріївни** — Вільнянського районного суду Запорізької області, **Кирилюк Ірини Володимирівни** — Печерського районного суду міста Києва, **Глушко Олени Іванівни** — Бахмацького районного суду Чернігівської області, **Пилипенка Сергія Васильовича** — Новокаховського міського суду Херсонської області, **Рунчевої Олени Вікторівни** — Нікопольського міськрайонного суду Дніпропетровської області, **Ільїної Ганни Іванівни** — Харківського районного суду Харківської області, **Цвірюка Дениса Васильовича** — Дзержинського районного суду міста Харкова, **Кріля Луки Михайловича** — Турківського районного суду Львівської області, **Мостового Романа Петровича** — Обухівського районного суду Київської області, **Макарової Юлії Ігорівни, Іващенка Віталія Миколайовича** — Світловодського міськрайонного суду Кіровоградської області, **Ковальчук Тетяни Анатоліївни, Новіка Дмитра Івановича** — Магдалинівського районного суду Дніпропетровської області, **Хандуріна Віталія Вікторовича** — Добропільського міськрайонного суду Донецької області, **Медведика Лева Орестовича** — Дрогобицького міськрайонного суду Львівської області, **Шишка Олега Анатолійовича** — Богородчанського районного суду Івано-Франківської області, **Спаї Віолетти Вікторівни, Подорець Оксани Борисівни** — Амур-Нижньодніпровського районного суду міста Дніпропетровська, **Лозинської Марини Ігорівни** — Солом'янського районного суду міста Києва, **Данькова Олександра Михайловича** — Сосницького районного суду Чернігівської області, **Русіної Алли Анатоліївни** — Новоукраїнського районного суду Кіровоградської області, **Галяна Сергія Володимировича** — Конотопського міськрайонного суду Сумської області, **Матвійчука Сергія Панасовича** — Шацького районного суду Волинської області, **Гецка Юрія Юрійовича** — Берегівського районного суду Закарпатської області, **Степанова Сергія Валерійовича** — Долинського районного суду Кіровоградської області, **Шашуріної Галини Олександрівни** — Сихівського районного суду міста Львова, **Попової Вікторії Олександрівни** — Центрально-Міського районного суду міста Горлівки Донецької області, **Непши Олексія Івановича, Чернявської Яни Анатоліївни** — Корабельного районного суду міста Миколаєва, **Гольник Лариси Владленівни, Материнко Марини Олександрівни, Троцької Алли Іванівни** — Октябрського районного суду міста Полтави, **Саадулаєва Анзора Ібрагімовича, Гриньковської Наталії Юріївни** — Шевченківського районного суду міста Києва, **Швачач Юлії Олександрівни** — Оболонського районного суду міста Києва, **Комнацького Олега Володимировича** — Богунського районного суду міста Житомира, **Дубовика Петра Васильовича** — Народицького районного суду Житомирської області, **Жовтана Петра Валерійовича** — Комінтернівського районного суду Одеської області, **Шелестова Кирила Олександровича, Браги Артема Володимировича** — Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська, **Прилуцького Володимира Олександровича** — Смілянського міськрайонного суду Черкаської області, **Іванцової Наталії Костянтинівни** — Комсомольського районного суду міста Херсона, **Шмигельського Дмитра Івановича** — Краснодонського міськрайонного суду Луганської області, **Бичковського Євгена Леонідовича, Козирського Євгена Станіславовича** — Овідіопольського районного суду Одеської області, **Глоби Максима Миколайовича** — Вовчанського районного суду Харківської області, **Шевцової Людмили Михайлівни** — Кам'янець-Подільського міськрайонного суду Хмельницької області, **Свістєльнік Юлії Миколаївни** — Глобинського районного суду Полтавської області, **Драного Владислава Вікторовича** — Ленінського районного суду міста Кіровограда, **Тептюка Євгена Петровича** — Черкаського районного суду Черкаської області, **Жовніра Григорія Богдановича** — Личаківського районного суду міста Львова, **Роїка Дмитра Ярославовича** — Малиновського районного суду міста Одеси, **Білінської Ольги Володимирівни** — Червонозаводського районного суду міста Харкова, **Макарова Віталія Олександровича** — Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя, **Федорової Оксани Федорівни** — Ворошиловського районного суду міста Донецька, **Холода Романа Сергійовича** — Комунарського районного суду міста Запоріжжя, **Пустовойт Тетяни Валеріївни** — Іллічівського районного суду міста Маріуполя Донецької області, **Андрейківа Юрія Ярославовича, Бучківської Вікторії Леонідівни** — Стрийського міськрайонного суду Львівської області, **Янчук Вікторії Вікторівни** — Коростишівського районного суду Житомирської області, **Кутового Юрія Станіславовича** — Корюківського районного суду Чернігівської області, **Шевчук Валентини Михайлівни** — Заліщицького районного суду Тернопільської області, **Бростовської Наталі Олександрівни** — Савранського районного суду Одеської області, **Бондарь Вікторії Анатоліївни** — Краснолуцького міського суду Луганської області, **Бабічевої Любові Петрівни** — Антрацитівського міськрайонного суду Луганської області, **Кабанячого Юрія Володимировича** — Бориспільського міськрайонного суду Київської області, **Лущак Надії Іванівни** — Тлумацького районного суду Івано-Франківської області, **Дуди Олександра Олександровича, Черніцької Ірини Миколаївни** — Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області, **Мельничука Юрія Володимировича** — Уманського міськрайонного суду Черкаської області, **Дубаса Віктора Анатолійовича** — Дарницького районного суду міста Києва, **Кочури Олени Олексіївни** — Новгород-Сіверського районного суду Чернігівської області, **Маршал Ірини Миколаївни** — Славутського міськрайонного суду Хмельницької області, **Парфененко Оксани Ярославівни** — Менського районного суду Чернігівської області, **Макарова Володимира Олександровича** — Жовтневого районного суду міста Харкова, **Литовченка Олександра Володимировича** — Ковпаківського районного суду міста Суми, **Обревко Ліни Олександрівни** — Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області, **Шимон Людмили Сергіївни** — Корольовського районного суду міста Житомира, **Шидловського Олексія Вячеславовича** — Вінницького міського суду Вінницької області, **Леня Володимира Васильовича** — Виноградівського районного суду Закарпатської області, **Муругова Віталія Васильовича** — Баштанського районного суду Миколаївської області, **Шинкоренка Сергія Володимировича** — Городоцького районного суду Хмельницької області, **Дурач Ольги Анатоліївни** — Великоновосілківського районного суду Донецької області, **Маштака Кирила Сергійовича** — Самарського районного суду міста Дніпропетровська, **Старовецької Юлії Володимирівни** — Березнівського районного суду Рівненської області.

Чолана Михайла Васильовича, Тимчука Руслана Ігоревича — Ленінського районного суду міста Полтави.

Кармазиної Тетяни Миколаївни, Петренко Олени Сергіївни — Кіровоградського окружного адміністративного суду, **Біленського Олега Олексійовича** — Харківського окружного адміністративного суду, **Клочкової Наталії Вікторівни, Саніна Богдана Володимировича, Амельохіна Віталія В'ячеславовича, Катющенка Віталія Петровича, Аверкової Вікторії Вікторівни, Кармазіна Олександра Анатолійовича** — окружного адміністративного суду міста Києва, **Білостоцького Олега Вікторовича, Соколенко Олени Миколаївни** — Одеського окружного адміністративного суду, **Сороки Юрія Юрійовича** — Волинського окружного адміністративного суду, **Циганенка Андрія Івановича, Череповського Євгена Володимировича, Лазарєва Віктора Вікторовича** — Донецького окружного адміністративного суду, **Комшелюк Тамари Оруджаліївни** — Рівненського окружного адміністративного суду, **Супруна Євгенія Борисовича** — Полтавського окружного адміністративного суду, **Чуприни Олександра Володимировича, Біньковської Наталії Василівни, Главача Ігоря Антоновича** — Івано-Франківського окружного адміністративного суду, **Журавля Валерія Олександровича, Головенка Олега Дмитровича** — Київського окружного адміністративного суду, **Горовенко Анни Василівни, Лавренчук Ольги Володимирівни** — Житомирського окружного адміністративного суду, **Баб'юка Петра Михайловича** — Тернопільського окружного адміністративного суду, **Неклеси Олени Миколаївни, Ількова Василя Васильовича** — Дніпропетровського окружного адміністративного суду, **Томчука Андрія Валерійовича** — Вінницького окружного адміністративного суду, **Трофімової Лариси Віталіївни, Паламара Петра Григоровича** — Черкаського окружного адміністративного суду.

Нешик Ольги Степанівни — господарського суду Вінницької області, **Васильченко Тетяни Вікторівни, Блажівської Оксани Євгенівни** — господарського суду міста Києва, **Макаревича Валерія Анатолійовича** — господарського суду Житомирської області, **Алексєєва Андрія Павловича** — господарського суду Миколаївської області, **Буракової Алли Миколаївни** — господарського суду Харківської області, **Зекунова Едуарда Вікторовича** — господарського суду Донецької області, **Красоти Олександра Івановича** — господарського суду Дніпропетровської області, **Чопка Юрія Олеговича** — господарського суду Тернопільської області, **Шпакович Оксани Федорівни** — господарського суду Львівської області, **Ярешко Оксани Володимирівни** — господарського суду Запорізької області.

Гаврилової Марини Валеріївни, Ковалюмнус Елли Леонідівни, Міхієнкової Тамари Леонідівни, Кочкової Наталії Олексіївни, Соломахи Людмили Іванівни — Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, **Сухарька Михайла Гавриловича, Шишова Олега Олексійовича** — Вищого адміністративного суду України.

Лівочки Людмили Іванівни, Заставенко Марини Олександрівни — апеляційного суду Дніпропетровської області, **Литовки Миколи Івановича, Шелєхової Ганни Валеріївни** — апеляційного суду Сумської області, **Валевача Миколи Миколайовича** — апеляційного суду Чернігівської області, **Василишина Валерія Олександровича** — апеляційного суду Київської області, **Шияна Володимира Миколайовича** — апеляційного суду Полтавської області, **Кодінцевої Світлани Володимирівни** — апеляційного суду Одеської області, **Куценка Олега Олександровича** — апеляційного суду Запорізької області.

Ібадової Наталії Павлівни, Чиркіна Сергія Миколайовича, Мар'єнко Лариси Михайлівни, Мельникова Руслана Володимировича — Харківського апеляційного адміністративного суду.

Бойко Ірини Анатоліївни — Львівського апеляційного господарського суду, **Морозюка Андрія Ярославовича** — Львівського апеляційного господарського суду.

ТОВ "ІВЕКО Україна" (Київ, вул. Щербакова, 4, 03190) повідомляє про розірвання сервісного контракту від 01.09.2003 року та відзиву статусу "сервісна станція" з ТОВ "СІА Транс" (код ЄДРПОУ 30350648, що зареєстровано за адресою: Донецька обл., м. Ясинувата, пров. Світлий, буд. 20, 86000), у зв'язку з недієздатністю останнього (п.13.3. Сервісного Контракту).

Взяти до уваги, що Товариство з Обмеженою Відповідальністю "ВКФ ДІАРА" код ЄДРПОУ 38120664, на підставі заяви власника від 24.11.14р., перейшло у власність ЕМПРОЛЛ БІЗНЕС ЛП. По всім питанням стосовно підприємства звертатись за номером: 063-459-51-01.

ТОВ "Райффайзен Лізинг Аваль" (ЄДРПОУ 34480657, юридична адреса: 04073, м. Київ, пр-т. Московський, 9, корп. 5, офіс 101) пред'являє до оплати та наказує і вимагає від ТОВ "Мітталсервіс" (ЄДРПОУ 34449968, юридична адреса: 91011, м. Луганськ, вул. Дзержинського, 33) здійснити негайне погашення заборгованості за простими векселями серії АА №1655146, серії АА №1655147, серії АА №1655148, серії АА №1655149, серії АА №1655150 у повному розмірі їх номінальної вартості.

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014року № 442 Державна інспекція України з безпеки на морському та річковому транспорті (код ЄДРПОУ 37819074, адреса: 01135, м. Київ, пр-т Перемоги, 14) повідомляє про свою реорганізацію, шляхом злиття в Державну службу України з безпеки на транспорті.

Кредиторські вимоги до Укрморрічінспекції заявляти протягом 2-х місяців з дня публікації цього оголошення.

Святошинський районний суд м.Києва (вул. Жилянська, 142) у звязку із розглядом справи за позовом Боровікової С.В. до Попова В.В. про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням та зняття з реєстрації, викликає відповідача Попова Валерія Володимировича, 25.09.1980 р.н. у судове засідання на 22.01.2015р. на 10:20 год. та повідомляє, що у разі неявки справа буде розглянута у його відсутності.

Суддя Ул'яновська О.В.

На перегоні Надвірна—Делятин, обладнаному сигналізацією, легковий автомобіль зіткнувся з дизель–потягом сполученням Івано–Франківськ—Рахів. Водій проігнорував заборонні попередження сигналізації. В машині, як повідомляє прес–служба Львівської залізниці, перебувала п'яна компанія. Авто пошкоджено, але, на щастя, травмованих немає, *передає наш власкор Галина Брухаль*

Підозрілий предмет знайшов під час земляних робіт у полі мешканець села Тарнівці Ужгородського району. Піротехніки з'ясували, що це мінометна міна калібру 160 мм часів Другої світової війни. Її вилучено та знищено, *інформує наш власкор Василь Нитка*

Мафія розкошує через «діру» в законі

Мешканці Каховського, Цюрупинського та Голопристанського районів Херсонщини сумно жартують, що копанка в них під кожним селом. Тільки на відміну від донецьких та луганських, у Таврії тисячами тонн нелегально видобувають не «чорне золото», а звичайнісінький пісок. Дармовий будматеріал з Олешківської пустелі в ціні, тому стихійні кар'єри розростаються щодня, поглинаючи ґрунтові дороги та ліси, а подекуди вже підбираються й до селянських садиб. Їх власники та екологи завалили скаргами облдержадміністрацію та райради з прокуратурою. Та через те, що пісок продовжують вигрібати екскаваторами, жителі роблять висновок: оскільки піщана мафія орудує безкарно, у неї є надійний «дах», і найпевніше, у міліції. Міліція про ці звинувачення знає, та в неї свої пояснення.

— Лише нинішнього року за фактами незаконного видобування піску ми порушили 29 кримінальних проваджень, але тільки двом особам оголосили про підозру, ще сім справ — на початковій стадії. Решту просто закрили, — коментує начальник штабу обласного управління МВС полковник Олексій Соловей. — Причина — недосконалість вітчизняного законодавства. Адже у статті 240 Кримінального кодексу України, яка передбачає відповідальність за порушення правил охорони надр та незаконне видобування корисних копалин, йдеться лише про корисні копалини з родовищ загальнодержавного значення. А якщо пісок вигрібають зі стихійних кар'єрів поза межами цих родовищ, то він перетворюється на корисні копалини місцевого значення. І це означає, що він не є предметом злочину!

Коли суди закрили кілька справ саме з цієї причини, правоохоронці Херсонщини зрозуміли, що самотужки гордієвого вузла не розрубать. Тому готують звернення до МВС України, щоб відомство, у свою чергу, звернулося до Верховної Ради та ініціювало внесення змін до згаданої статті, «зрівнявши у правах» весь пісок, який у нас є. Бо виходить нісенітниця: в одному місці копати не можна, бо то родовище державного значення, а за крок від його меж тягни, скільки хочеш, бо той будматеріал уже «місцевий», а тому нічого не вартий.

Та скільки часу займе коригування законодавства, правоохоронці не знають, як не знають цього й мешканці сіл та селищ поруч із підпільними копанками. Втім, селянам однаково, через що влада не спроможна покласти край незаконному видобуванню піску. Вони на власні очі бачать наслідки такого варварського знущання над природою і роблять висновки: нова влада нічим не краща від старої, якщо не зупиняє злочинців.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

ЦИТАТА

«Незаконне видобування піску має дуже негативні наслідки для екології регіону. Крім того, Херсонщина втрачає свої багатства, але до бюджету не надходить жодної копійки».

З виступу голови Херсонської ОДА Андрія Путілова на засіданні облдержадміністрації.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФАКТ

При Херсонській облдержадміністрації створили робочу групу, яка займатиметься перевіркою підприємств, що спеціалізуються на видобутку та реалізації корисних копалин.

Підрозділ повернули на місце дислокації

Обласна влада Вінниччини домоглася відновлення військової частини на території краю, розформованої два роки тому.

Військовий підрозділ дислокувався на території Гайсинського району. За словами голови Вінницької ОДА Анатолія Олійника, його присутність сприятиме формуванню ефективної системи територіальної оборони краю. У Міноборони підтримали клопотання обласної влади повернути підрозділ на місце колишньої дислокації.

Згідно з директивою Генштабу, до початку березня наступного року у військовому містечку мають відновити інфраструктуру, створити умови для розташування солдатів і офіцерів. За попередньою інформацією, тут базуватиметься мотопіхотна бригада.

— Першочергове завдання — відновити теплопостачання, — каже Анатолій Олійник. — Поки проведуть ремонтні роботи котельні, керівництво міськради Гайсина висловило готовність під'єднати військовий об'єкт до тепломережі міста. Це дасть можливість розпочати внутрішній ремонт приміщень.

Як стверджує очільник області, фінансуватиме роботи Міноборони. З метою прискорення відновлення об'єкта обласна влада вирішила звернутися до підприємців, благодійників із проханням поділитися коштами, матеріалами, робочою силою, щоб у найкоротші терміни створити належні умови для військових.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Для захисників грошей не шкодують

Підприємства, установи, громадські організації та волонтери Хмельниччини зібрали 37 мільйонів гривень благодійної допомоги військовим. Про це повідомив перший заступник голови ОДА Олександр Симчишин. За його словами, на ці кошти придбано бронежилети, розгрузки, кевларові шоломи, тепловізори тощо. Для хмельничан, які перебувають у зоні АТО, передано радіостанції, матраци та ковдри, броньовані автомобілі «Фольксваген» та «Ленд Ровер». Підприємства області за власні та зібрані кошти відремонтували 12 одиниць військових транспортних засобів та військової техніки.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Іграшки власними руками

Понад сто новорічних іграшок, виготовлених учнями сімдесяти шкіл Дніпропетровська, взяли участь у виставці «Свято очима дітей». Більшість із них після закінчення виставки передадуть вихованцям дитячих будинків міста. Решта прикрасять міську новорічну ялинку.

Захід було організовано в художньому музеї в рамках благодійної акції «Діти — дітям». Відвідувачі виставки самі шляхом голосування визначили двадцять найкрасивіших ялинкових прикрас, які й одержали нагороди від обласної ради.

Як розповіли «Голосу України» в облраді, ідея проведення акції належить дитячому парламенту міста. А молодіжний центр Дніпропетровщини й обласна рада підтримали цю добру ініціативу.

— Сподіваюся, що такі благодійні акції стануть нашою традицією, — зазначив голова облради Євген Удод.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби облради.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Блокпостом по ожеледиці

Комунальники міста Кобеляки днями розібрали укріплений бетонними блоками та мішками з піском блокпост. Його наприкінці травня для захисту від можливої агресії російських окупантів спорудили на південному в'їзді до міста військовослужбовці та громадські активісти. Тоді там кілька днів і ночей чергували озброєні бійці. Однак невдовзі потреба в таких чергуваннях за кількасот кілометрів від зони бойових дій відпала. Фактично зайвим виявився і блокпост, який не використовувався за призначенням. Тим паче що мішки з піском там уже порозривалися, оборонна споруда почала нагадувати смітник...

Тому міська влада вирішила демонтувати цей блокпост. При цьому бетонні блоки повернули власникам, а пісок перевезли на територію комунальних підприємств. Ним посипатимуть дороги під час ожеледиці.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтавська область.

Від податків не втекти

Понад 49 мільйонів гривень, прихованих спритниками від суспільства, донарахували працівники підрозділів податкового та митного аудиту Головного управління ДФС Сумської області до держбюджету. З них 20 мільйонів вже надійшли до казни.

Найпоширеніше порушення, до якого вдаються ділки, — незаконне формування податкового кредиту з ПДВ. Контрагентами у цій злочинній оборудці здебільшого виступають суб'єкти господарювання, задіяні у масштабних міжрегіональних схемах ухилення від оподаткування.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

ЦИФРА

На понад 183 руб.

(63 гривні) перевищувала вартість, гранично дозволену розпорядженням уряду РФ, ціна медпрепарату «Урсофальк № 1000» в одній із севастопольських аптек. Порушення виявили під час прокурорської перевірки.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Справжніх морозів не було, а жертви вже є

Це вже друга смерть від переохолодження за період осені — початку зими на Тернопільщині. Неподалік однієї з автозаправок у Тернополі знайшли тіло чоловіка. Імовірна причина смерті — загальне переохолодження організму. А до Підгаєцької центральної районної лікарні госпіталізовано 51-річного жителя села Йосипівки з діагнозом «гангрена обох стоп третього ступеня на ґрунті обмороження». З отруєнням чадним газом потрапила до реанімаційного відділення Теребовлянської районної лікарні 88-річна жителька села Плебанівки. Жінка постраждала через несправність у витяжній системі пічного опалення. Всі три випадки сталися минулої неділі. І це при тому, що вночі мінусова температура не опускається нижче трьох градусів, а вдень сягає 6—7 градусів тепла. Що буде, коли настануть справжні морози?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На Черкащині затримали фуру, що перевозила майже півтонни макової сировини, інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО

Через Керченську протоку протягнуть канат?

Керівництво РФ, широко розрекламувавши проект транспортного переходу через Керченську протоку, тепер замовкло. А низка російських фірм взагалі відмовилася брати участь у його реалізації через сумнівність і санкційні ризики.

І от інженери Новочеркаського державного технічного університету запатентували ідею будівництва через Керченську протоку вантажопасажирського канатно-переправного комплексу.

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» у прес-службі Торгово-промислової палати Криму, на сьогодні логістика є головною проблемою місцевого бізнесу, а традиційний підхід — використання поромів — вичерпав себе. Доктор технічних наук, лауреат премії уряду РФ професор Анатолій Короткий звернувся до ТПП Криму із пропозицією оригінального й неординарного способу переправлення пасажирів і легкового транспорту через Керченську протоку.

Він, зокрема, запропонував протягнути 4,5 км канатної дороги на висоті 70 метрів над рівнем моря. Передбачається використовувати підйомник «Роза Хутір — Гірське село», який залишився незатребуваним після Олімпіади в Сочі. Реалізувати проект пропонується за 1—2 роки. Відповідно до нього передбачається, що підйомник зможе перевозити 500 осіб і 45 автомобілів на годину.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

За вкрадених малюків «кримнаші» відповідатимуть по закону

Слідче управління УМВС Херсонщини розпочало кримінальне провадження за фактами передачі сиріт з інтернатів та дитбудинків у окупованому Криму родинам з РФ. При цьому хлопців та дівчат, які є громадянами України, про їх згоду до переїзду ніхто не запитує. А це грубе порушення і їхніх прав, і міжнародного законодавства.

Правоохоронцям відома інформація щонайменше про сім подібних випадків, оприлюднена в наших та російських ЗМІ. Але потрібні докази, тому слідство спрямувало до Міновсіти України запити про кількість та особисті дані вихованців кримських інтернатів, **доповнюють у секторі зв'язків з громадськістю обласного управління МВС**. Далі такі запити отримають і чиновники самопроголошеної «влади» півострова. Херсонських слідчих, звісно, вони там не чекають і на співробітництво з ними не йдуть, утім збирання доказів це аж ніяк не зупиняє.

Згідно зі статтею 169 КК України незаконна посередницька діяльність або інші незаконні дії, передача під опіку чи всиновлення групою осіб з використанням службового становища караються ув'язненням на строк від двох до п'яти років.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Укрзалізниця запровадила швидкісний потяг «Інтерсіті+», що курсуватиме зам маршрутом Київ—Кривий Ріг—Київ.

Фото Дмитра АЛЬОХІНА/УНІАН.

РЕГІОН: РІВНЕНЩИНА

Перинатальний центр — приклад чистоти

Рівненщина долучається до Всеукраїнського реєстру «Чиста лікарня безпечна для пацієнта», **повідомляє прес-служба облради**. Сертифікати на відповідність цьому званню буде вручено представникам відділень Комунального закладу Рівненської обласної ради «Обласний перинатальний центр».

— Здобувши цей статус, відділення лікарні отримує відзнаку у вигляді таблички із написом, яку розміщують біля входу. Вона інформує пацієнтів про стовідсоткову чистоту. Пацієнт набуває внутрішньої впевненості та психологічної рівноваги, більше довіряє лікареві. А створена гігієнічна модель закладу дає змогу медику почуватися у комфортних умовах праці, — повідомила головний лікар комунального закладу Вікторія Єнікеєва.

Починаючи з 2008 року, в Україні активно функціонує асоціація «Служба організації інфекційного контролю». Метою проекту є дотримання стандартів чистоти та гігієни у лікувальних закладах країни. На сьогодні статус «Чиста лікарня безпечна для пацієнта» отримали понад 170 відділень.

Рівнян тішитиме базальтівська зелена красуня

На майдані Незалежності у Рівному комунальники встановлюють 25-метрову ялинку. **Як повідомив начальник Рівненського обласного управління лісового та мисливського господарства Володимир Грицайчук,** 55-річну зелену красуню виплекали у Базальтівському лісництві, що в Костопільському районі. Загалом лісівники області готові реалізувати 22 тисячі новорічних ялинок та сосен. Їх продаватимуть на спеціалізованих базарах та майданчиках поруч із магазинами «Лісовичок», які працюють уздовж автомобільних доріг у різних районах Рівненщини. Щоправда, лісівники прогнозують зменшення попиту, пов'язуючи це з подіями на сході України, куди щороку традиційно відправляли поліські ялини та сосни.

Доля головної рівненської ялинки вже відома: після різдвяно-новорічних свят з неї зроблять лавки для містян.

Олександра ЮРКОВА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...рибу охороняла «Муха»

На Івано-Франківщині працівники Долинського райвідділу внутрішніх справ у ході проведення профілактичної операції «Зброя та вибухівка» на околиці одного з сіл виявили підпільний арсенал зброї. У металевому будиночку, де останніми місяцями мешкав 51-річний чоловік — охоронець ставків, правоохоронці знайшли та вилучили гранатомет РПГ «Муха», гранату РГД та пістолет. Власник зброї намагався переконати міліціонерів, що знайшов її в лісі. Утім, таке твердження досить сумнівне, тож працівники міліції з'ясовують справжнє походження арсеналу. Вилучене вивчають фахівці Науково-дослідного експертно-криміналістичного центру при УМВС в області.

За цим фактом розпочато кримінальне провадження за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України (незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами). За такі дії передбачено покарання у вигляді ув'язнення на строк від трьох до семи років.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

...знайшли птахам затишний дім

У Рівненському зоопарку поповнення — троє молодих пеліканів. Родзинка події в тому, що їх привезли з півночі Житомирщини. Утім вони не водяться тут! Пеліканів можна зустріти на узбережжі Чорного й Азовського морів. А це раптом — пливли по річці Уборть й почувалися так, ніби вони тут господарі.

Неподалік Хмелівської малої ГЕС їх побачили директор Олевської гімназії Євгеній Рябой, його дружина та брат. Євгенію Миколайовичу не давала спокою думка, що пелікани можуть замерзнути. Тому увечері разом з братом пішов на пошуки. Вдалося спіймати, зв'язати птахів та у багажнику машини привезти додому. А наступного дня Євгеній Рябой відправився до районної влади по підтримку. Разом вирішили, що птахи тимчасово побудуть у Кам'янському лісництві. Туди директор гімназії та заступник голови Олевської райради Юрій Халімончук і завезли їх разом із п'ятьма кілограмами мойви та бичків.

Євгеній Миколайович почав шукати тих, хто погодиться забрати знайд. Першим відгукнувся Рівненський зоопарк. Рятівників запевнили, що там для пеліканів є всі умови. **Про цю історію розповіла газета «Незалежна»**, яка видається в Олевську.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: заступник голови райради Юрій Халімончук (ліворуч) і директор гімназії Євгеній Рябой.

Фото з сайту https://vk.com/nezalezhna_olevsk.

Хотів завезти вантажівку за підробленими документами

Прикордонники в пункті пропуску «Тиса» на українсько-угорському кордоні припинили спробу незаконного переміщення до України вантажного автомобіля з причепом для перевезення коней.

Громадянин Російської Федерації, який керував «Мерседесом» з причепом української реєстрації, прибув для оформлення на в'їзд до України. Проте під час проходження водієм передбачених видів контролю прикордонники вирішили провести повну ідентифікацію транспортного засобу. В результаті було встановлено, що росіянин намагався незаконно переміщати через кордон автомобіль з підробленими реєстраційними документами та державними номерними знаками.

Наразі тривають слідчі дії.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

ФОТОФАКТ

Біля будинку Київської міської прокуратури активісти провели акцію з вимогою негайно розслідувати факти зловживань та розкрадання майна НАН України керівним складом Інституту Патона.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

БІДА

Причина трагедії — сірники

У селі Новозлатопіль Гуляйпільського району 23-річна мама розтопила пічку та пішла з трирічною донькою до крамниці. Інші дочки — однорічна, двох та п'яти років — залишилися вдома. Незабаром сусіди побачили дим з будівлі, викликали рятувальників і швидку та винесли дітей на свіже повітря. Але дівчаток врятувати не вдалося...

Експерти вважають, що старша донька гралася сірниками.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

Подробиці резонансного злочину

— звірячого вбивства з розчленовуванням, скоєного в Миколаєві, повідомила міліція.

Пізнього вечора у суботу в центрі міста у смітєвих баках було виявлено упаковані в пакети частини людського тіла. Уранці міліція затримала підозрюваних — жінку та двох чоловіків. З'ясувалося, що це не перший їхній злочин. За словами затриманих, вони хотіли продати приватний будинок за 150—200 тисяч доларів.

Як повідомив начальник облУВС Віталій Гончаров, тоді жертвою став брат хазяїна квартири, якого подільники вбили ще навесні, також розчленували труп і розвезли по місту. Злочинцям це зійшло з рук.

Один із затриманих чоловіків оселився за цією адресою й представлявся вбитим, щоб у майбутньому (коли нерухомість зросте в ціні) від його імені продати будинок. Брат власника житла, повернувшись із плавання, активно зацікавився долею зниклого родича, тому жінка — колишня невістка покійного вже хазяїна — заманила його до нещасливого будинку, де й було скоєно вбивство.

Як з'ясувалося, вона вже фігурувала в карних зведеннях з шахрайства. Цього разу саме їй подільники довірили розчленовувати тіла.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

На Полтавщині 33 центри надають послуги людям, які потребують сторонньої допомоги, повідомляє наш власкор Василь НЕЇЖМАК

Сьогодні в Україні хмарно, у більшості областей пройдуть дощі. Вітер західний і південно–західний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі від 3 градусів морозу до 3 тепла, на півдні 1—6 вище нуля. Удень 1—6 градусів тепла, у південних областях до плюс 10, на крайньому півдні — до 16 градусів вище нуля

ЦЬОГО ДНЯ, 17 ГРУДНЯ

1908. Народився Юрій Шевельов — славіст-мовознавець, історик української літератури, активний учасник наукового та культурного життя української еміграції. Головний редактор журналу «Сучасність» (1978—1981). **1950.** На станції «Лозова» закінчено будівництво найбільшого вокзалу Південної залізниці. **1951**. Відбулася телевізійна прем'єра художнього фільму «Тарас Шевченко» (Київська кіностудія). **1989.** У Києві поблизу Республіканського стадіону відбувся жалобний мітинг, присвячений пам'яті видатного радянського вченого і правозахисника Андрія Сахарова. **1999.** Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про проведення щорічного всеукраїнського конкурсу «Місто найкращого благоустрою».

СПОРТ

Верняєв і збірна виграли міжнародний турнір

Спортивна гімнастика. Техас (США). Український спортовець Олег Верняєв, котрий останнім часом радує нас гучними перемогами, виграв багатоборство на XIX розіграші Кубка Валерія Люкіна.

Олег став першим у вправах на коні, в опорному стрибку та на брусах. Підсумкова сума Верняєва — 90.00. Друге місце посів японець Гібікі Араяшікі (88.85), третє дісталося ще одному українському гімнастові Максиму Семянківу (88.15). Окрім великої «бронзи» він виграв ще й «золото» в змаганнях на поперечині.

Збірна України стала найсильнішою в командному заліку, випередивши гімнастів Японії.

Є перша перемога

Хокей. Дунайварош (Угорщина). Чемпіонат світу (U21). Дивізіон 1. Група В. 2-й тур. Збірна України після поразки в стартовому турі від Казахстану спромоглася відновитися і фізично, і психологічно. У результаті — перемога над поляками.

Польща — Україна. 1:2 (1:0, 0:1, 0:1). В інших матчах цього туру зафіксовані такі результати: Франція — Угорщина. 4:3 (0:1, 2:2 , 2:0). Казахстан — Японія. 6:3 (1:0, 3:2, 2:1).

1. Казахстан — 6 очок; 2. Франція — 4; 3. Україна — 3; 4. Угорщина — 2; 5. Японія — 2; 6. Польща — 1.

Учора на турнірі був день відпочинку. Сьогодні події на чемпіонаті поновляться. Зустрічаються: Казахстан — Франція, Угорщина — Україна, Польща — Японія.

Євтушенко повернувся в «Динамо»

Футбол. У зв'язку з переходом Олександра Хацкевича на роботу тренером збірної Білорусі стала вакантною посада наставника «Динамо-2» (Київ). Керівництво клубу не зволікало з призначенням нового тренера. Ним став колишній форвард клубу Вадим Євтушенко.

У складі київського «Динамо» він ставав чемпіоном СРСР 1980-го, 1981-го, 1985-го, 1986 років і володарем кубка країни 1982-го, 1985-го, 1987 років. У чемпіонатах Союзу за динамівців провів 245 матчів, забив 59 м'ячів.

У складі столичного колективу виграв Кубок володарів кубків УЄФА-1986. Тоді у фіналі динамівці перемогли мадридський «Атлетіко» — 3:0. Один із м'ячів забив саме Вадим Анатолійович.

Зіграв Євтушенко сезон у «Дніпрі», шведських клубах. Зокрема, в складі стокгольмського AIKa, в якому провів чотири роки, став чемпіоном і володарем кубка Швеції. Його персоною зацікавився навіть шведський король, який видав указ про можливість українцеві грати без квоти легіонера, тобто на рівні місцевих гравців. Цей випадок промовисто ілюструє шведський період у яскравий кар'єрі українського футболіста.

Як тренер Вадим Анатолійович успішно працював у чотирьох шведських клубах, кіровоградській «Зірці», полтавській «Ворсклі». Був асистентом тренера в національній збірній України. Зарекомендував себе авторитетним футбольним телеекспертом і коментатором.

Новий світовий порядок

Ігор Лук'янченко. II місце.

Коли Асоціація карикатуристів України оголосила «Новий світовий порядок» темою XIV Міжнародного конкурсу карикатур «Незалежність», я згадав, як за студентських часів викладач політології дошкуляв усім одним-єдиним питанням: «Економіка визначає політику чи політика економіку?» Після анексії Криму та війни на Донбасі, що вщент підкосили й без того не процвітаючу економіку України, це питання є для мене як ніколи актуальним. Тільки вже з новим присмаком. Присмаком крові та свинцю.

От вам і новий світовий порядок!

Переможцями конкурсу стали Іржи Слива з Чехії (I місце), киянин Ігор Лук'янченко (II місце) та Валерій Момот з Дніпропетровська (III місце).

Особисто я віддав би лаври переможця дніпропетровському художнику, оскільки він якнайкраще висміяв місце України у світовій спільноті — під столом переговорів. Далі буде... І з точки зору економіки, і з точки зору політики!

Лауреатами конкурсу стали: Яніс Антоніадіс (Греція), Віктор Голуб (Україна), Олег Дергачов (Канада), Жао Юнь Шайн (Китай), Анатолій Станкулов (Болгарія), Олексій Кустовський (Україна), Павел Константин (Румунія) та Пилип Марущак (Україна).

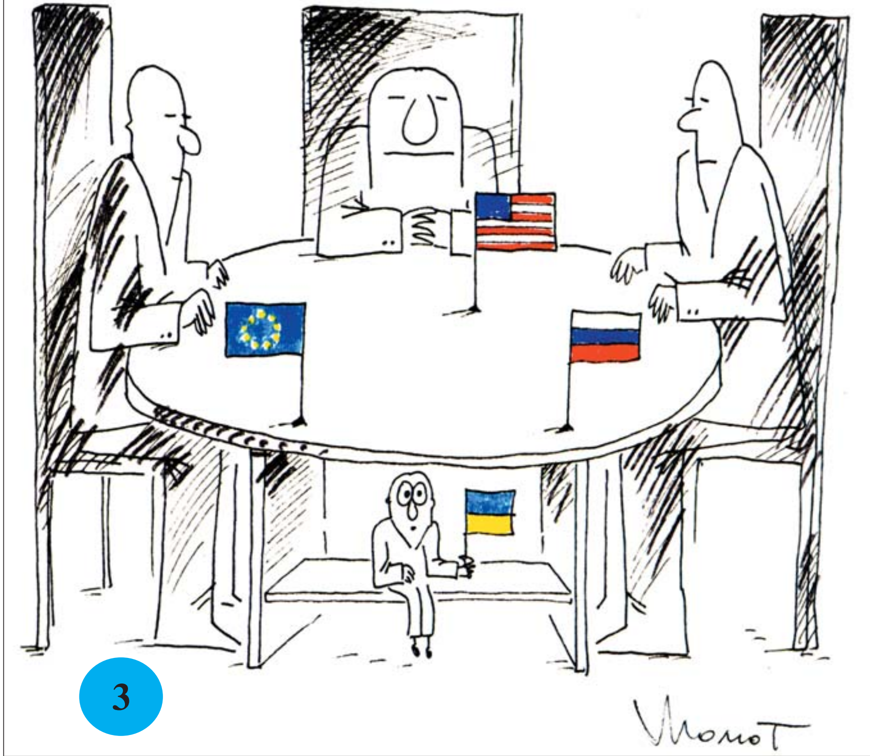
Спеціальні нагороди: Анатолій Гайно (Україна) — Почесна грамота Національної спілки журналістів України; Олександр Дубовський (Україна) — Почесна грамота Національної спілки художників України та Диплом імені Юрія Кособукіна; Сергій Семендяєв (Україна) — Диплом журналу «Крокодил плюс», Георгій Майоренко (Україна) — заохочувальний приз; Іштван Келемен (Угорщина) та Франк Хофман (Німеччина) — Диплом Асоціації карикатуристів.

З роботами «Нового світового порядку» можна ознайомитись у галереї Торгівельно-розважального комплексу «Більшовик» (район метро «Шулявська»), який є постійним і надійним спонсором Міжнародного конкурсу карикатур «Незалежність».

Северин ВИШЕНЬКА,
небайдужий до карикатури.

Іржи Слива. I місце.

Валерій Момот. III місце.

Майданчик у подарунок

Дитячий ігровий майданчик за спонсорські кошти відкрито на Закарпатті, у гірському райцентрі Воловець. На нього витратили майже 60 тисяч гривень. Цей передноворічний подарунок малечі став можливим завдяки ініціативі керівників району. До благородної справи долучилися місцеві підприємці. А провів усі роботи очолюваний Володимиром Дев'яном колектив «Свалявамісцьбуду». Умілі руки будівельників, окрім іншого, змайстрували гойдалки, гірки, інші конструкції **(на знімку)**. А неслизьке штучне покриття дасть змогу гратися навіть у засніжені дні.

Йосип БІГАРІЙ.

Закарпатська область.

Фото автора.

Над номером працювали: Ольга ВАУЛІНА, Алла ДОДАТКО, Оксана КАЛУГІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 39127

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

